

[1982 செப்டம்பர் 7]

4. அறிவிப்பு—தொடர்ச்சி

(இ) அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்குமுறை) மற்றும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்குமுறை) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு 1982.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்குமுறை) மற்றும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்குமுறை) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 36/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

சில தனியார் பள்ளிகள் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றின் நிர்வாகத்தினர் அக்கல்வி நிலையங்களின் நடவடிக்கைகளை சரிவர நிர்வகிக்கவில்லை என்றும் அதனால் அந்நிலையங்களில் கல்வி போதிக்கப்படுவது மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது என்றும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இக்கல்வி நிலையங்களுக்கு பொருந்துகின்ற விதிகள், சட்டங்கள் ஆகியவற்றுக்கு முரணாக இறுதியில் இக்கல்வி நிலையங்களை மூடிவிடக்கூடிய நோக்குடன் இக்கல்வி நிலையங்களில் சில நிர்வாகத்தினர் வகுப்புகளை மூடிவிட்டு, பாட முறைகளை நீக்கி விட்டனர் என்று அரசுக்குத் தகவல் வந்தன. மேற்கூறிய சட்டத்திற்கு முரணாக இக்கல்வி நிலையங்களில் வகுப்புகளை மூடிவிடுவதோடு பாட முறைகளை நீக்கிவிடுவது அல்லது பணிபுரியும் ஆசிரியர்களையும் பயிலும் மாணவர்களையும் மிகுந்த இடர்பாட்டுக்கு விளைவிக்கிற இப்படிப்பட்ட நிலையங்களில் நிர்வாகத்திற்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள், (ஒழுங்குமுறை) சட்டம், 1976-ஆம் ஆண்டு தனியார் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றின் விதித்துறைகள் போதுமானவையாக இல்லை. எனவே கல்வியின் நலனை முன்னிட்டும், கல்விக் கரல அளவுகள் சரியாக பராமரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும், சரிவர நிர்வாகத்தை, முறகேடுகள் இல்லாத வகையில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் மேலே சொன்ன சட்டத்திற்கும் அவற்றின் கீழ் உள்ள விதிகளுக்கு முரணாக நடக்கின்ற நிர்வாகத்தினருக்கு எதிராக ஒழுங்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்காக வகை செய்யும் விதத்தல் மேற்சொன்ன 1973-ஆம் ஆண்டு கல்விச் சட்டம் மற்றும் 1978-ஆம் ஆண்டு கல்லூரிகள் சட்டத்தை உரிய முறையில் திருத்தி இச்சட்ட முன்வடிவு இயற்றப்படுகிறது. எனவே இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

@1982, செப்டம்பர் 6-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1982 செப்டம்பர் 7]

(முற்பகல் 11-50)

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டம் ஏற்கனவே பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக போதுமான சட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், குறிப்பாக மைனாரிட்டிகள்-முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்துவர்கள் என்று இருக்கக்கூடிய மைனாரிட்டிகள்-நிர்வகிக்கக்கூடிய பள்ளிகளை, கல்லூரிகளை அரசாங்கம் தன்னுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தினால்-அந்த உள்நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச்சொல்லி, இந்தச் சட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற சமயத்தில் சில கல்லூரி ஞடைய நிர்வாகம், பள்ளிகளுடைய நிர்வாகம் சரிவர நடப்பது இல்லை என்றும், அதனால் மாணவர்களுக்கு துன்பம் நேரிடுகின்றது என்றும் அதற்காகவே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் எதற்காக இந்தத் தருணத்தில் கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதை மன்ற உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து ஆராய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்றைக்கு முன் தினமே இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வர இருக்கின்றது-வரும் என்று சில பத்திரிகைகளில் கூட செய்தி வந்து இருக்கிறது. எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரி நிர்வாகத்தை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள இருக்கிறது என்கிற தலைப்பிட்டு பத்திரிகையில் செய்தி பேட்டு, அதற்காக இப்படி ஒரு சட்டம் வர இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் உள்நோக்கத்தோடு இதைக்கொண்டு வருகிறது என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம், இதேபோன்ற நிலைமைகள் வேறு எங்கும் நடைபெறவில்லையா? அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சென்ற ஆண்டு இதேபோன்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்டு, அங்கே ஆசிரியர்கள் போராடினார்கள், மாணவர்கள் போராடினார்கள், நூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள், பல்வேறு மாணவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள்: அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்த சமயத்தில் அரசாங்கம் இத்தகைய நடவடிக்கையை எடுக்காமல், இப்போது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரி மூடப்பட்டதன் காரணமாக இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்திலேயே வகுப்புகளில் சேர்வதற்கு மாணவிகளால் இயலாமல் போய்விட்டது. அதனால் மாணவிகளுக்கு பல்வேறு இடையூறுகள் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதை ஓரளவிற்கு ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னாலும், ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய ஒன்று, எண்ணினாலும், இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டத்தை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப்படிப்பு மூடிய சமயத்தில் ஏன் கொண்டுவரவில்லை? பட்டப் படிப்புகளை அவர்கள் மூடிய தன் காரணமாக அந்தப் பகுதியில் உள்ள மாணவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படவில்லையா?

[198 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழகங்களில் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகள் இருக்கத் தேவையில்லை என்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை முடிவாகும். அந்த அடிப்படையில், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளை மூடியதை அரசு அங்கீகரிக்கிறது. பட்டப்படிப்பு வகுப்புக்ளை அங்கே பல்கலைக் கழகம் வைத்துக்கொண்டு இருப்பதால், அதிகமான மாணவர்கள் வைத்துக்கொண்டு பாடங்களை நடத்தவேண்டி இருக்கிறது. அதனால் அங்கே பல தகராறுகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. அதனால் பல்கலைக் கழகம் சரிவர இயங்க முடியவில்லை. அந்த அளவிற்கு நிலைமைகள் வளர்ந்து விட்ட காரணத்தால்தான், எங்களுடைய ஆதரவின் பேரில், நாங்களும் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பதால், அந்த பட்டப்படிப்பு வகுப்புகள் மூடப்பட்டன. ஆகவே, நாங்கள் விரும்பாமல் அதை அவர்கள் செய்யவில்லை. நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தினால் தான் இப்போது அரசாங்கத்தின் சார்பில் அங்கே ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்க முன்வந்து இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பட்டப்படிப்பை மூடியது தவறு என்று உயர்நீதி மன்றம் இப்போது முடிவு செய்திருக்கிறது. அப்படி மூடியது செல்லாது என்றும் முரணானது என்றும் கூட உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. அந்த நிலையிலே இன்றையதினம் அமைச்சரவர்கள் பட்டப்படிப்பு வேண்டாம் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, உயர்நீதி மன்றம் பட்டப் படிப்பை மூடுவதற்கு முடிவு எடுக்க முடிவு எடுத்தது ஒரு அகடமிக் கவுன்சில் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்-அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்ற முறையிலே தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறதே தவிர வகுப்புகளை மூடுவதற்கு உரிமை இல்லை என்று தீர்ப்புத் தரவில்லை. நாம் மாற்று ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம். அதன் பிறகு உயர்நீதி மன்றத்தில் தக்க பரிகாரத்தை அரசு பெறும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: நான் உயர்நீதிமன்ற ஜட்ஜ் மெண்டைப் படித்துத் தெரிந்தது கொண்டவரையில், உயர்நீதி மன்றத்தில் “மாணவர்களுக்கு இன்னல்கள் உண்டாக்குகின்ற காரணத்தால் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பட்டப்படிப்பை மூடியது சரியல்ல” என்று தீர்ப்பு அளித்திருப்பதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். அப்போது நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே பல விளக்கங்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றிச் சொன்னது நினைவு இருக்கிறது. அதுபற்றி பல்வேறு மட்டங்களில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தைத் தடுத்த ஒரு மசோதா வரும். அப்போது நிச்சயமாக திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களையும் சந்திப்போம். அதில் சந்தேகம் வேண்டாம். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற சில பிரச்சனைகள், சூழ்நிலைகள் காரணமாக இந்தச் சட்டமுன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் திருகுச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சென்ற ஆண்டே சொன்னார்கள். இப்போதும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் சில சூழ்நிலைகளின் காரணமாக எந்தச் சூழ்நிலையில் எப்படி தவிர்க்கப்பட்டது என்று கல்வி அமைச்சருக்கு தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து, அதை நாம் பார்த்துப் பிறகு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தால் அது வேறு விஷயம். இன்றைய தினம் உள்நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் அடிப்படை உரிமை இருக்கிறது. அதில் ஆர்ட்டிக்கிள் 26

Subject to public order morality and health, every religious denomination or any section thereof shall have the right to established and maintain institutions for religious and charitable purposes.

என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அரசியல் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அடிப்படை உரிமைக்குப் புறம்பாக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கல்வி நிறுவனத்தில் 'மால் அட்மினிஸ்டிரேஷன்' இருக்கிறது, மூடுகிறார்கள், ஆகையால் எடுத்து விடுகிறோம் என்று ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி, அரசாங்கம் உள்ளே போவதற்கு இது காரணமாக அமையும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம், இப்படிப் பட்ட ஒரு எண்ணம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக்கூடாது. இந்த அரசாங்கத்திற்கு மட்டுமல்ல; எந்த அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கக் கூடாது. இன்றைக்கு இந்த அரசு இருக்கும்; நாளை வேறு ஒரு அரசு வரும். எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் இப்படி மைனாரிட்டி உரிமையை நசுக்குவதற்கு இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்த முடியாது என்று எப்படி நீங்கள் சொல்ல முடியும்?

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை)

இதைப்போன்று ஒரு சட்டம் கேரளத்தில் பலமுறை விவாதிக்கப்பட்டது. ரோமன் கத்தோலிக் கிறிஸ்தவ இன்ஸ்டிடியூஷன்களை, அரசியல் தலையீடு காரணமாக, எடுத்துக்கொள்ள முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் மத்திய அரசு அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்காததால் அல்லது மேலே இருக்கிறவர்கள் அனு

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

மதிக்காததால் இந்தச் சட்டம் அங்கே அமுல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அதைப்போன்றுதான் இங்கே சொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிற இந்த சட்டமும் இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

இந்த எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் 1,500 மாணவிகளுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தைத் தவிர வேறு என்ன காரணம் இருக்கிறது? எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியைப் பற்றி என்ன கருத்தைச் சொல்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் அந்தக் கல்லூரிக்கு 1982-ல் பேரயிருக்கிறார்கள். அந்த நிர்வாகத்தைப்பற்றி அவர்கள் கருத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்போது? இந்த ஆண்டிலே, 6-3-1982 அன்று மாண்புமிகு அமைச்சர் ஹண்டே அவர்கள் தலைமையில் கல்லூரி விழாவை சிறப்பாக நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. எவ்வளவு தகராறுகள் இருந்தாலும் அந்த மாணவிகளும், ஆசிரியைகளும் அந்த விழாவை வெற்றிகரமாக நடத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அங்கே என்ன நடந்திருக்கிறது? அந்த நிர்வாகத்திலே ஒரு பகுதியினர் சில தால்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்த நிர்வாகத்திற்கும் அங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்த ஆசிரியர்களில் சிலர் டிஸ்சிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிலர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது துரதிர்ஷ்டவசமானது. அதை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை. ஆனால் அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? அந்த நிர்வாகத்தை அழைத்துப் பேசி, முதலமைச்சர் அல்லது கல்வி அமைச்சர் மட்டத்தில் பேசி, தீர்வு காண்பதற்கு முயற்சி செய்திருந்தால் அது பாராட்டப்பட வேண்டிய விஷயம்.

அந்த எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரி 1955-லே அரம்பிக்கப்பட்டது. 1978/79-ஆம் ஆண்டுவரையில் அந்த கல்லூரி நிர்வாகம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றதற்கத்தான் நிக்கார்டு இருக்கிறது.

(நண்பகல் 12-00)

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு போன்றவர்கள், ஜாகீர் உசேன் போன்றவர்கள், மற்றும் இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய பிரபல தலைவர்களும், வெளிநாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய பெரிய தலைவர்கள் எல்லாம் கூட அந்த இன்ஸ்டிடியூஷனுக்கு வருகை தந்து அதனை பாராட்டி பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை நம்மால் மறைக்க முடியாது. ஆனால் இன்றையதினம் இந்த அரசாங்கம் இதுபோன்ற ஒரு மதோதாவைக் கொண்டு வருகிறது என்றால்..

This is nothing but a democles Sword which they will utilise against anybody.

ஆகவே இன்றையதினம் இதைச் செய்தார்கள். நாளையதினம் கிறிஸ்துவ பள்ளிக்கூடங்கள் சரியாக நடைபெறவில்லை என்று சொல்வார்கள். செயின்ட் ஜோசப் நிறுவனம், அதைப்போல

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கிறிஸ்துவ கல்லூரி சரியாக நடைபெறவில்லை, லயோலா கல்லூரி சரியாக நடக்கவில்லை, நாங்கள் சொல்லுகின்ற உத்தரவை மறுக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, அவைகளுக்கும் இதைச் செய்ய மாட்டார்கள் என்று யார் சொல்ல முடியும்? இப்படி எல்லாம் உள்ளே புகுந்து பார்த்து 'மால் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்' என்று யார் சொல்வது?

அங்கேயிருக்கக்கூடிய 10 மாணவர்கள் சேர்ந்து சொல்லி கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டால், அதைப் பத்திரிகையிலேயும் போட்டு விட்டால், அல்லது அங்கேயிருக்கக்கூடிய 10 ஆசிரியர்கள் பிளாக் லிஸ்ட் என்று சொல்லி, அங்கே வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் சொல்லிவிட்டால் உடனே அதை மால் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்று எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா? அதை வைத்துக்கொண்டு கிறித்துவர்கள் நடத்தக்கூடிய பள்ளிகள், கல்லூரிகள் அதைப் போல இஸ்லாமிய சகோதரர்கள் நடத்தக்கூடிய...

திரு. என். சங்கரய்யா: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியிலே 100-க் கணக்கான ஆசிரியர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி விட்டார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களுடைய படிப்பு நின்றுவிட்டது. அதை எதிர்த்து அந்த ஆசிரியர்கள் சங்கம் போராடிக் கொண்டு வருகிறது. இப்படிப்பட்ட மைனாரிட்டி தன்மையுள்ள கல்லூரிகளிலே உள்ள பல ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள், அல்லது அந்த ஊழியர்கள் நிலைமை பாதிக்கப்படுவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை என்ன என்பதை நான் அறிந்துக் கொள்ளலாமா?

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஆசிரியர்கள் நலம், மாணவர்கள் நலம் அல்லது அலுவலர்களின் நலம் பாதிக்கப்படுவார்களேயானால், அவர்களுக்காக சூரல் கொடுக்க திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராக இருக்கிறது. இப்போது ஆசிரியர்கள் இந்தச் சட்டத்தின்படி கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது குறித்துக் கூட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்ற அதங்கத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நண்பர் ரகுமான்கான் அவர்கள் காலையிலே எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அது வேறு பிரச்சனை.

ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் அல்லது நிர்வாகத்தினர்களுக்கிடையே எழுந்துள்ள ஒரு சிறிய குமுறலை அல்லது சச்சரவை, ஏற்பட்டுள்ள சிக்கலை தீர்ப்பதில் அரசு தவறிப்போய், அதற்குப் பதிலாக சிறுபான்மையினர் நடத்துகின்ற, அல்லது சிறுபான்மையினரால் நடக்கின்ற இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களை அரசு தன்னகப்படுத்திக் கொள்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடுவதைத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கண்டிக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல,

[1982 செப்டம்பர் 7]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் — தலைமை)

திரு. என். சங்கரய்யா: நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புவது, சிறுபான்மை தன்மைப் படைத்த, பள்ளிகள் அல்லது கல்லூரிகள் என்ற பெயரால், அதிலே பணிபுரியக்கூடிய ஊழியர்களை எதிர்த்து அவர்கள் என்ன விதமான அட்டூழியங்கள் புரிந்தாலும் அதை சிறுபான்மைத் தன்மை என்ற பெயரால் நாடு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமா? அதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்? கடந்த காலத்திலே அப்படிப்பட்ட நிலையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்ததா?

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நல்ல தொழிற் சங்கத் தலைவரான என்னுடைய அருமை நண்பர் சங்கரய்யா அவர்களுக்கு, அவருக்கே உரிய உதாரணத்தின் மூலமாக நான் விளக்கமாக சொல்லவிரும்புகிறேன். ஏதாவது தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கும், அல்லது தொழிற்சங்க ஊழியர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் இடையே தகராறுகள் ஏற்படுகிறபோது, அந்தத் தகராறுகளை தீர்த்து வைக்க அரசாங்கம் முற்படுகிறதே யல்லாமல், உடனடியாக அந்த தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கம் தன்னுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொண்டது என்கிற வரலாறே இல்லை. எனவே இப்போது இருக்கும் அந்தத் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்க அரசு முன்வரவில்லை என்பது தான் நாங்கள் சாட்டுகின்ற குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இருக்கின்ற தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கும் அந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் போதுமான அதிகாரங்கள் தற்போது இல்லை என்பதினால் தான் இந்த மசோதாவை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதுவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருக்கும்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் சில பிரிவுகள் உயர்நீதி மன்றத்திலே ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டதால், இப்போது வந்திருக்கக்கூடிய சில தீர்ப்புகளின் அடிப்படையில் இதைக் கொண்டு வருகிறோம். 1973-லையும் 1975-லையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆசிரியர்களுடைய நலனை அடிப்படையாக வைத்து எடுத்த முடிவுகளுக்கும், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமை களுக்கும் மிகுந்த வேறுபாடு இருக்கிறது. அது நமது துரதிருஷ்ட வசமான நிலைமையாகும்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நேற்று முதற்கொண்டே இந்த துரதிருஷ்டவசம் இங்கே படாதபாடு பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகுந்த பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், ஆசிரியர்களின் தன்மைக்காக இயற்றப்பட்டிருக்கிற நம்முடைய சட்டங்களின் விதிமுறைகளையும், அதன் கோட்பாடுகளையும், வைகளிலிருந்து

1982 செப்டம்பர் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கிஞ்சித்தும் நழுவிட அல்லது பிறழ்ந்திட இப்போது எதிர்கட்சியாக இருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விரும்பவில்லை. ஏதே அவர்களை அழைத்துப் பேசுவதற்குக் கூட அதிகாரம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள இயலவில்லை. ஒரு பொறுப்போடு, அரசிலே உள்ளவர்கள், முதல் அமைச்சர் அவர்களோ, அல்லது கல்வியமைச்சர் அவர்களோ அந்த நிறுவனத்தினரை அழைத்து கொஞ்சம் கண்டிப்பாக அவர்களிடத்திலே இது குறித்துப் பேசியிருந்தால், ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கலாம். அதைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பெறுத்த வரையில் அரசே அதனை ஏற்றுக் கொள்ளப்போகிறோம் என்று அப்போது மிரட்டப்பட்டு, இடையில் என்ன நடந்ததோ எனக்கு தெரியாது, அது அப்படியே கைவிடப்பட்டது. இப்போது அவசரம் அவசரமாக ஒரு சிறுபான்மை சமுதாயத்தைச் சேர்ந்திருக்கிற முஸ்லீம் களுடைய நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொள்வதிலே ஏன் இவ்வளவு அவசரம் காட்டுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: சிறுபான்மையோர் நலனுக்குக் காட்டவேண்டிய ஆதரவை இந்த அரசாங்குவதிலே எந்தவிதமான குறைபாட்டையும் வைக்கவில்லை. ஆனால் சிறுபான்மையோர் நலன் என்ற பெயரைச் சொல்லி ஒரு தனி நபர் சமுதாய விரோதியாக மாறுவதற்கு நாங்கள் ஆதரவு தர மாட்டோம். அதைக் கண்டிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தே தீருவோம். அதற்கு ஆதரவாக எப்படிப்பட்டவர்கள் வந்தாலும் அதற்காக அஞ்சப்போவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் மாணவர்களின் பட்டப்படிப்பு ஓராண்டுக்காலம் இல்லாமல் போய்விட்டதே, இப்போது இவ்வளவு ஆர்வம் காட்டுகின்ற இந்த அரசாங்கம் அப்போது ஏன் கவலைப்பட வில்லை அவர்கள் அக்காடமிக் கவுன்சிலே முடிவு எடுத்தார்களா? கண்டிகேட்டிலே முடிவு எடுத்தார்களா? ஒரு நிர்வாகம் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக அந்தப் பகுதியிலே எந்தவிதமான முன் அறிவிப்பும் செய்யாமல் பட்டப் படிப்பினை நிறுத்திவிட்டார்கள். அதனால் அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய பல்லாயிரக் கணக்கான மாணவர்களால் படிக்க முடியாமலே போய்விட்டது. அப்படி படிக்காமலே மாணவர்கள் ஓராண்டு காலத்தை கழிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. அப்போது இந்த அரசாங்கம் அந்த யுனிவர்டிட்டி செய்தது தவறு என்று சொல்லி இருக்கலாம் அல்லவா? அதற்கு ஒரு ஆல்டர்நேடிவ் அரேஞ் மென்ட் என்ற வகையிலே அந்த ஓராண்டுக் கல்லூரிப் பட்டப் படிப்பினைத் தொடர்ந்து நடத்துங்கள் என்று முத்தலமைச்சர்

[திரு வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1982 செப்டம்பர் 7]

அவர்களோ, அல்லது கல்வி அமைச்சர் அவர்களோ சென்ற ஆண்டு சொல்லவில்லை. அப்படி பட்டப் படிப்பினைத் தொடர்ந்து நடத்தி இருந்தால் என்ன குடி முழுகியா போய் இருக்கும்? அந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சட்டம் குறுக்கே நிற்கின்றது என்ற காரணத்திற்காக இன்றைய தினம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஆக்டிற்கு ஒரு அமெண்ட்மென்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். 10 மைலுக்கு உள்ளே கல்லூரி வைக்கக்கூடாது என்ற நிலைமையைத் தளர்த்தி 10 மைலுக்கு உள்ளே கல்லூரி வைக்கலாம் என்று சட்டத்தைத் திருத்தி அங்கே கல்லூரி ஆரம்பிக்க இருக்கின்றது இப்போது. ஆனால் அன்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தினர் கல்லூரியினை முடிவிட்டதன் காரணத்தால் ஓராண்டுக் காலம் மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு சட்டம் குறுக்கே நிற்கின்றது என்று சொல்லி சட்டத்தினைத் திருத்தி கல்லூரி ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அப்படியானால் மேனேஜ்மென்ட் எடுத்த முடிவிற்கு அரசாங்கம் வளைந்து கொடுத்திருக்கின்றது. அப்படி ஏன் அரசாங்கம் வளைந்து கொடுக்கவேண்டும்? ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தின் போது கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் என்னென்ன உறுதிமொழிகளை அந்த ஆசிரியர்களிடத்திலே கொடுத்தார்கள்? அந்த உறுதிமொழிகள் எல்லாம் என்ன ஆனது? அதெல்லாம் யாருக்கு வெளிச்சம்? ராமசாமிக்குத்தான் வெளிச்சம். விதிகள் எப்படி மீறப்பட்டது? எப்படி சரி செய்யப்பட்டது என்பதெல்லாம் அந்த நிர்வாகத்தின் மிக முக்கியமான பொறுப்பிலே இருப்பவர்களுக்குத்தான் தெரியும்.

தமிழ்நாட்டிலே தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே அந்தக் கல்லூரியிலே அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே படிக்கக்கூடிய அத்தனை மாணவர்களுக்கும், பயிற்றுவிக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கும் என்ன காரணத்தால் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக விஷயத்தில் அரசாங்கம் பின் வாங்கியது என்பது தெரியும்? அந்தப் பகுதியிலே உள்ள எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் இப்போது அங்கே கல்லூரி ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்றிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அப்போது ஓராண்டுக் காலம் தொடர்ந்து அந்தக் கல்லூரியினை நடத்துங்கள், மாணவர்களின் கல்வி பாதிக்கப்படும் என்று சொல்வதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏன் தைரியம் வரவில்லை. ஓராண்டுக்காலம் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மாணவர்கள் பட்டப்படிப்பு அறிவு இல்லாமல் பாழாகி விட்டார்களே, அதற்கு என்ன சமாதானம் சொல்லப் போகிறீர்கள்?

மிஸ் யூஸ் பண்ணப்பட்டது என்றால் மிஸ் யூஸ் என்று யார் முடிவு செய்தார்கள்? அரசாங்கத்தினிடத்திலே வேண்டுகோள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? மால் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் நீடிக்கின்றது என்றும் எனவே அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் வைத்தார்களா? ஒரு ஃபேக்டரி இருக்கின்றது

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

என்றால் அங்கே இருக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களில் சிலர் ஒருவகையான டிமாண்டுகளையும் வேறு சிலர் வேறு வகையான டிமாண்டுகளையும் வைப்பார்கள்: எனவே அதேபோன்று அங்கே ஆசிரியர்களுக்குள்ளே சில பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. எல்லா ஆசிரியர்களுமா அந்த நிர்வாகம் சரியில்லை என்று சொல்கிறார்கள்? ஆகவே மேனேஜ்மென்ட்தவறு செய்கின்றது என்றால் அந்த மேனேஜ்மென்டைத் திருத்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். முதலமைச்சர் கூப்பிட்டும் வரவில்லை, கல்வியமைச்சர் கூப்பிட்டும் வரவில்லை, வாருங்கள் பேசித் தீர்க்கலாம் என்று கூப்பிட்டும் வரவில்லை, ஆகவே இந்த வழியிலே செய்கிறோம் என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம். ஆனால் அப்படி ஒன்றுமே செய்யாமல் இருந்துவிட்டு அந்தக் கல்லூரியில் இந்த ஆண்டு நடைபெற்ற விழாவிலே அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்திலே இருந்து அங்கே இரட்டிக்கப்பட்ட நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. துரதிஷ்டவசமாக அங்கே சில ஆசிரியர்கள் வெளியிலே தள்ளப்பட்டார்கள். அப்படி துரதிஷ்டவசமாக தள்ளப்பட்டவர்களை மீண்டும் பணியில் சேர்த்து அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? அங்கே வேலை செய்யக்கூடிய குமாஸ்தா போன்றவர்கள் எல்லாம் வெளியே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை மீண்டும் வேலையில் வைக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? இரண்டாண்டுக் காலமாக நிர்வாகம் சரியாக நடத்தப்படாத இந்த கல்லூரியில் நடத்தப்படுகின்ற விழாவிலே ஏன் அமைச்சரவர்கள் சென்று கலந்து கொண்டார்கள்?

(பிற்பகல் 12-10)

This is a quick decision. இது எப்போது ஏற்பட்டது இந்த ஆண்டு கல்லூரியை நடத்த முன்வரவில்லை; அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், நாங்கள் எண்ணாமலை யூனியர் சிட்யிலே பட்டப் படிப்பு நடத்தத் தேவையில்லை என்று லாவகமாகச் சொல்லுகிறார்கள், அதைப்போல்தான் இவர்களும் சொல்லுகிறார்கள்....

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள், அந்த விழாவிலே நான் கலந்து கொண்டதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அன்றையதினம் அங்கிருந்த ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேரும், என்னைப் பொறுத்தவரையில் பட்டதாரி தொகுதியாக இருக்கிறது, நான் எம். எல். சி. யாக இருக்கிறேன். அந்தத் தொகுதியின் பட்டதாரிகள் கூப்பிடுகிறார்கள். அப்படி கூப்பிடுகின்ற நேரத்தில், இன்னும் பல பட்டதாரி ஆசிரியர் ஆசிரியைகளும் நாங்கள் நிர்வாகத்தினரால் புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கிறோம்,

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

[1982 செப்டம்பர் 7]

மானேஜ்மென்ட் சரியாக இல்லை என்ற பிரச்சனையை யெல்லாம் சொன்னார்கள். நீங்கள் வந்தால், நேரடியாக அந்தப் பிரச்சனைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள்.

I had a wonderful opportunity to know both the sides of the case and then I found that the Lecturers are having a raw deal.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மாண்புமிகு ககாதார அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கத்திற்கு நன்றி. அன்றையதினமே இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருந்தால், நான் இதை மேற்கோள் காட்டவேண்டிய அவசியம் வந்திருக்காது. அன்றையதினமே பத்திரிகையிலே ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கலாம். அப்படியில்லாததால்தான், இங்கே கேட்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: Whatever information we get we pass it on to the relevant Minister. நான் உடனடியாக அறிக்கை கொடுக்கும் பழக்கம் உடையவன் அல்ல. கிடைத்த தகவலை அந்த இலாகாவின் அமைச்சரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறோம். அப்படித் தான் நீங்களும் செய்வீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மூலம் மெனாரிட்டிகளின் உரிமைகள் வேண்டுமென்றே பறிப்பதற்காக, இன்னும் சொல்லப்போனால், அரசியல் லாபத்தோடு ஏன் அதைச் சொல்லக்கூடாது, ஒரு கிறிஸ்தவ இன்ஸ்டிடியூஷன் இருக்கிறது, அந்த கிறிஸ்தவ இன்ஸ்டிடியூஷனிலே இருக்கக்கூடிய மானேஜ்மென்டாரை அழைத்து, நீங்கள் உங்கள் வாக்குகளை எங்களுக்கு அளிக்க வில்லை என்றால், உங்கள் நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்வோம் மால்-அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்று மேற்கோள் காட்டி, இரண்டு பேர்கள் கொடுத்த கம்பிளயின்ட் அடிப்படையில் அந்த நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேறு மாநிலங்களிலே முயற்சி செய்தார்கள், அதே முறையில் இங்கே துஷ்பிரயோகம் ஏன் செய்ய மாட்டீர்கள்? 'வாட் இஸ் தி கியாரண்டி இயர்?' இந்த மசோதா மூலம், அரசாங்கம் வேண்டுமென்றே முஸ்லீம்கள் கிருத்துவர்கள் ஆகிய மெனாரிட்டிகளின் உரிமைகளை பறிப்பதற்காக, எடுக்கப்பட்ட கெடுபிடி, உள்நோக்கம், வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு ஒரு மோடியோடு இதை இங்கே கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடுமையாக எதிர்க்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் தேடி தந்திருக்கலாம் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில். அதேபோல் நிர்வாகத்தைத் திருத்தியிருக்கலாம். ஆனால், அதை விட்டுவிட்டு, இதிலே தவறுகள் நடந்திருக்கின்றது என்று

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

காரணத்தைக் காட்டி, அந்த அடிப்படையில், அந்த நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்வது என்பது, அவர்கள் உரிமையை, மைனாரிட்டிகளின் உரிமையைப் பறிப்பதாகும் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறி நான் அமர்கிறேன்.

THIRU K.S.G. HAJASHAREEF: Mr. Deputy Speaker Sir, would like to say my observation on the amendment to the Tam Nadu Recognised Private Schools (Regulation) Act, 1973. Sir, I have gone through there amendments very carefully. In the statement of Objects and Reasons, the Government have stated that 'It has been brought to the notice of the Government that the managements of aome of the private schools and private colleges indulge in maladm. nis ra ion in the affairs of such ed. cational institutions which adversely sffect the imparting of education in these institutions. Reports have also been received by Governmen. that some of the managements have closed down the classes and course of instructions with the ul imate aim of closing down the educational institutions in violation of the provisions of the Act's and rules'.

The minority institutions run by Muslims, Christians and other minority communities are given safe-guards under the constitution. I am afraid whether this will result in lot of legal complications and that is the case, what is going to be the future of these institutions. I remember I spoke to the Hon'ble Minister for Education, about 3 to 4 weeks ago that according to me, only about a dozen members of the teaching staff and peons are the sole cause and botom of this agitation. If they are asked to observe discipline, the whole thing will come to a reson ble solution. The Hon'ble Minister told me that it was too late and therefore he cannot do anything in the matter.

We are business people. In business, if any of my subordinates is not behaving properly and his behaviour is rude towards me and is positively damagiug my reputation and is not observing disciplins which he ought to observe, I certainly have reason to warn him, to demote him, and to stop his increment and finally we even dismiss. Accordingly, in my opinion, I think the management have taken this course. The mauagement who is running this ins titution since 20 years, had been doing admirably well. It was imparting education to thousands and thousans of girls and the whole thing was going on in a very smooth manner. Why with in these two years, these things have come to such a stage as this, I do not know. I feel if the Government wanted to resolve this affair, they should have called the management th y should have called the people who are indulging in this indiscipline issue and warned them. They should have brought out a compromise I still feel it is not difficult.

[திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசைப்] [1982 செப்டம்பர் 7]

Now, you want to take over this institution. Today it is a Muslim institution. Tomorrow it may be a Christian institution and day after tomorrow some other minority community institution. If this sort of thing goes on, where will it go? We have to find a solution for all things. If the Government is going to do these things in an arbitrary manner and to not bring about a smooth atmosphere, this sort of thing will be taken as 'Paazhi Vangum Padalam'.

பழிவாங்கும் படலம் என்றுதான் முஸ்லீம்கள் நினைப்பார்கள் இந்த மாதிரி பழுவாங்கக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது பொதுப் சுலபமான காரியம். இரண்டு பேரையும் தலையாகக் கூப்பிட்டு சமரச முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தால் இது இவ்வளவு தூரம் முற்றிப்போய் இருக்காது. இன்றும் முற்றிப்போகவில்லை. இதை நீங்கள் அவசரமாய் பாஸ் செய்யத்தான் போகிறீர்கள். இதை நீங்கள் சுலபமாக முடிப்பது நல்லது.

If they involve in Constitutional right, I do not know what is the position. The whole institution is. If may come to a stand still ஆகவே நீங்கள் தயவுசெய்து இந்த பெரிய அந்தஸ்து பிரச்சனையாகக் கருதாமல் உபபடி நடத்தினால் பிள்ளைகளுக்கு சுமுகமாக எஜுகேஷன் வரும் என்று யோசித்து, மச்சிங் ஸ்டாப்புகளுக்கு கௌரவம் ஏற்படும் முறையிலும், அட்மினிஸ்டிரேட்டிவ்ஸ்கு கௌரவம் இருக்கக்கூடிய முறையிலும், மற்றும் வேலை செய்பவர்கள் கௌரவம் பாதிக்கப்படாத முறையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. டி. வெற்றையன் மாண்புமிக் அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக கல்வித் துறையிலே இதுவரை முட்டுக்கட்டையாக இருக்கக்கூடியவற்றை எல்லாம் அகற்றக்கூடிய வகையில் ஒரு சட்டத்தை கொண்டுவந்து இருப்பதற்கு இந்த அரசுக்கு என்னுடைய பாராட்டுகளை முற்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிலும் தமிழகம் பூராவும் கல்லூரி ஆசிரியர்களும், பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களும் எந்த கோரிக்கைகளை முன்வைத்து இன்றையதினம் ஒரு போராட்டத்தை தொடங்கி இருக்கிறார்களே அந்த போராட்டத்தின் நோக்கத்தை முக்கியமாக இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருப்பதாக கருதுகிறேன். இந்த சட்டத்திற்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் ஆதரவு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த சட்டத்திலே வரவேற்கக்கூடிய அம்சம் ஒன்று இருக்கிறது என்று சொன்னால் மைனாரிட்டி மதங்களுக்குரிய கல்வி நிறுவனங்களையும் சேர்த்து இந்த சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது நியாயம் ஆகும். மைனாரிட்டி மதங்களுக்குரிய உரிமைகளில் தலையிடுகிற நோக்கம் யாருக்கும் இருப்பது நியாயம் இல்லை. ஆனால் இந்த உரிமையை பயன்படுத்தி ஆசிரியர்களின், மாணவர்களின்

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. ப. நெடுமாதன்]

உரிமைகளை பறிக்கிற முயற்சியில் யாரும் ஈடுபட்டால் சட்ட ரீதியாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து கட்டுப்படுத்த வேண்டியது எந்த ஒரு அரசாங்கத்தின் கடமையாக இருக்கவேண்டும்.

(பிற்பகல் 12.20)

இந்தச் சட்டம் எதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதைப் பற்றி விளக்கத்திலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “கல்வி நிலையங்களுக்குப் போருந்தத்தக்க சட்டங்கள்; விதிகள் ஆகியவற்றிற்கு முரணாக இறுதியில் இக் கல்வி நிலையங்களை மூடிவிடும் நோக்குடன், இக் கல்வி நிலையங்களின் சில நிருவாகத்தினர் வகுப்புகளை மூடிவிட்டதோடு, பாட முறைகளையும் நீக்கி விட்டனர் என்று அரசுக்குத் தகவல்கள் வந்துள்ளன. மேற்கூறியவற்றுடன் சட்டத்திற்கு முரணாக இக்கல்வி நிலையங்களில் வகுப்புகளை மூடிவிடுவதோடு பாட முறைகளை நீக்கிவிடுவது அங்கு பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும் பயிலும் மாணவர்களுக்கும் மிகுந்த இடர்ப்பாட்டை விளைவிக்கிறது,” என்று தெளிவாக இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இந்த நிலைமை தான் தமிழகத்திலே இன்றைக்கு பல இடங்களிலே பல்வேறு கல்லூரிகளிலே உள்ளது. நான் சில வற்றை மட்டும் உதாரணத்திற்காக எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். எஸ்.ஐ.ச.டி. கல்லூரியைப் பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் மாறுபட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள் அது மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷனாக இருப்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷன் என்ற பெயரால் அங்கே உள்ள ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் மற்றவர்களும் பழிவாங்கப்படுவார்களானால் அதை நியாயம் என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

இன்றைய தினம் அங்கே 12 ஆசிரியர்களுக்குச் சஸ்பன்ஷன் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் இங்கே நிறைவேறுவதற்குள்ளாகவே அவர்கள் டிஸ்மிஸ் பண்ணப் படலாம், அந்த அபாயம் இருக்கிறது. அவர்கள் செய்த தவறு என்ன? சாதாரண காரணங்களுக்குப் பிளிம்ஸ் கிரவுன்ட்ஸ் என்ற முறையிலே குற்றச்சாட்டுச் சொல்லி அவர்களை நீக்கக் கூடிய நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது, அதன் மூலமாக ஒரு வகுப்புக்கு இந்த ஆண்டு அட்மிஷன் இல்லை என்ற நிலை உருவாக்கப்பட்டு அதன் காரணமாக அடுத்த ஆண்டு இதேபோன்று ஒரு வகுப்பை மூடி கடைசியிலே கல்லூரியையே மூடிவிடுவது என்ற திட்டத்துடன் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இன்றைக்கு உருவாக்கப்படுகிறது. இதன்மூலம் எந்த மைனாரிட்டிகளுக்காக அந்த நிலையை உருவாக்கப்பட்டதோ அந்த மைனாரிட்டிகளை

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

சேர்ந்த மாணவர்களுக்கேகூட கல்வியை அவர்கள் பெறுகின்ற உரிமையை பறிக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே பணியாற்றுகின்ற அதே சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஊனாரிட்டிகளை அந்த நிர்வாகம் தான் இந்த நிலைமைக்கு ஆளாக்குகிறதே தவிர வேறு யாரும் இல்லை, நான் மதுரையிலே ஒரு பிரச்சினைவைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரைக் கல்லூரி என்பது ஒரு அட்டானமஸ் காலேஜ். ஆனால் அட்டானமஸ் என்ற பெயரால் எதை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் செய்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிர் அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று நாம் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த கல்லூரிகளுக்கு நாம் அந்த உரிமையை வழங்கினால் அதை ஆசிரியர்களுக்கு எதிராக அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்களே தவிர வேறு எதற்கும் பயன்படுத்துவதில்லை.

மதுரை கல்லூரியிலே 14 துணைப் பேராசிரியர்களும் 1 பேராசிரியரும் ஆங்கிலத் துறையிலே இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கவேண்டுமென்பது பல்கலைக் கழக நிர்வாகக் குழுவின் நிலைமை, விதி. ஆனால் ஒரு ஆசிரியர் சங்க நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டார் என்பதற்காக எக்ஸ்ஸ்டாஃப் என்ற பெயரால் அவர் மாற்றப்பட்டார், அதற்கு அந்த நிர்வாகம் ஏற்பாடு செய்தது. பல்கலைக் கழக நிர்வாகக் குழு 14 பேர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னதற்குப் பிறகும் கூட அந்த நிர்வாகம் ஒரு ஆசிரியரை அனுப்பிவிட்டது. அதே மதுரைக் கல்லூரியிலே கணித ஆசிரியர் பதவி ஒன்று கடந்த இரண்டாண்டுக் காலமாக நிரப்பப்படாமல் காலியாகவே இருக்கிறது. அந்த நிர்வாகம் அந்த இடத்தை நிரப்பாமல் பிடிவாதமாகவே வைத்து இருக்கிறது. அதன் விளைவாக அங்கே படிக்கிற மாணவர்கள் எவ்வளவு சங்கடங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை. பல்கலைக் கழக நிர்வாகக்குழு சொல்லியதற்குப் பிறகு 90 நாட்களில் நடக்க வேண்டிய பாடத்தை 15 நாட்களிலேயே நடத்தி அவர்களை அனுப்பிவைத்திருக்கிறார்கள் இப்படிச் செய்வது எல்லாம் நம்முடைய பிள்ளைகளை எப்படிப் பாதிக்கும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடையப் பிள்ளைகளின் கல்விக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது என்றால் அந்தக் கல்லூரிகளின் நிர்வாகங்களை அடக்கியொடுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். எதிர்கால தலைமுறையை உருவாக்குகிற ஒரு பிரச்சனையிலே தவறாக அணுகினால் அந்த சந்ததிகளின் எதிர்காலம் இருள் சூழ்ந்து போகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவிநாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரியிலே என்ன நடக்கிறது? இதுகுறித்து சில வார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவிநாசிலிங்கம் மனை இயல் கல்லூரியிலே

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

அங்கேயுள்ள ஆசிரியர்கள் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள். அதுவும் ஒரு அட்டாமனஸ் காலெஜ். அட்டாமனஸ் காலேஜுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்களை அளித்திருக்கிறோமோ அந்த அதிகாரங்களை அளித்ததே தவறு என்ற எண்ணம் என் போன்றவர்களுக்கு வருகிறது. அந்த கல்லூரியில் இருந்து எந்த காரணமும் இல்லாமல் அங்கேயுள்ள ஆசிரியர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள். அங்கே ஒரு பேராசிரியை ஆசிரியர் சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார் என்பதற்காக அவரை பழி வாங்கினாலாவது அது வேறு விஷயம்--ஆனால் அதற்குப் பதிலாக அவர் எந்த தமிழ் துறையிலே தலைவராக இருக்கிறாரோ அந்த தமிழ் துறையிலே எம்.ஏ., வகுப்பையே தேவையில்லை; எம்.ஏ. வகுப்பை எடுத்துவிட்டால் அந்த தமிழ் துறையிலே அவருடைய தகுதி குறைந்து போகும்; ஆகவே அவரை அப்படி பழி வாங்கலாம் என்று சொல்லி இந்த ஆண்டு எம்.ஏ. வகுப்பை முடிவிட்டார்கள். எம்.ஏ., வகுப்பு வேண்டும், நாங்கள் எம்.ஏ., தமிழ் படிக்க வேண்டுமென்று பல மாணவிகள் விண்ணப்பம் கொடுத்தபோதிலும்கூட எம்.ஏ., வகுப்பு எங்கள் கல்லூரிக்கு தேவையில்லை என்று முடிவு செய்து முடியாகிவிட்டது. சென்ற ஆண்டு எம்.ஏ., வகுப்பு மாணவிகள் பரிட்சையே நடத்தாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல மற்ற கல்லூரிகளிலே, மற்ற பல்கலைக் கழகங்களிலே எவ்வளவு நேரம் தமிழ் வகுப்புக்கு ஒதுக்கப்படுகிறதோ அதிலே 50 சதவீதம் போதும் என்று பேர் பாதியாக குறைத்து, அதன்மூலம் பாதிக்கப்படக்கூடிய ஆசிரியைகளை வெளியேற்றுகிற திட்டத்துடனும் இந்த நிர்வாகம் ஈடுபடுகிறது, எங்கும் தமிழ், எல்லாவற்றிலும் தமிழ்; பல்கலைக் கழக மட்டத்திலேயிருந்து பாலகர் பள்ளி வரையில் தமிழே பயிற்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் கொள்கிறது. ஆனால் அந்த அரசாங்கத்தின் எல்லா உதவிகளையும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு கல்லூரியிலே 50 சதவீதம் தமிழ் இருந்தால் போதும்; மற்ற ஆசிரியைகளை நீங்கள் வெளியே போங்கள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் சகித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை பார்த்து நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த அவிநாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரியிலே போர்டு ஆப் தமிழ் ஸ்டடிஸ் இருக்கிறது. சுய ஆதிக்கமுள்ள கல்லூரிகளில் போர்டு ஆப் ஸ்டடிஸ்தான் என்னென்ன பாடங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்கிறது. போர்டு ஆப் தமிழ் ஸ்டடிஸ்கூட எம்.ஏ., வகுப்பு இருக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்கிறது. நிர்வாகம் அதை தூக்கி குப்பையிலே போடுகிறது. அவர்களை ஒதுக்குவதற்கான அதிகாரம் இருந்தாலொழிய இதுபோன்ற சுயநலமிகளின் வேட்டைகளை நம்மால் நிறுத்த முடியாது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாரன்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

இதுபோன்று பல்வேறு கல்லூரிகளைப் பற்றி இன்னும் நிறைய சொல்லலாம். ஆனாலும்கூட சில உதாரணங்களை மட்டும் இங்கே சொன்னேன். அந்த சூழ்நிலையிலேதான் இந்த சட்டம் இங்கே வந்திருக்கிறது. இந்த சட்டத்திலே இது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள் என்றால், இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் 30-வது ஆர்ட்டிக்கிள் 1-வது பிரின்சிபிள் மைனாரிட்டி சமூகத்தினருக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற உரிமைகளுக்கு எதிரானது இந்த சட்டம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வாதம் நியாயமா என்று அவர்களை பார்த்து நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இது பற்றி சுப்ரீம் கோர்ட் ஒரு தெளிவான தீர்ப்பினை வழங்கி இருக்கிறது. ஆந்திரமாவிலுத்திலே ஒரு வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு போய் 1980-ல் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பின்படி All saints school judgement என்ற சுப்ரீம் கோர்ட் வழங்கியிருக்கிற தீர்ப்பிலே தெளிவாக சுப்ரீம் கோர்ட் சொல்லியிருக்கிறது. The supreme court categorically held that teachers service conditions even in a minority college can be regulated by the state. இத்தியாவின்னுடைய உச்ச நீதிமன்றம் தெளிவான தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறது. மைனாரிட்டி என்றால் மதவழிபாடுகளில் வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆசிரியர்களை ஒழுங்கு படுத்துகிற ஆசிரியர்களின் வேலை முறையை ஒழுங்கு படுத்துகிறவைகளில் மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்பது நிச்சயமாக இருக்க முடியாது.

[பிற்பகல் 12-30]

எந்த ஆசிரியராக இருந்தாலும், எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், மைனாரிட்டி மதமோ, மெஜாரிட்டி மதமோ, எதைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் எந்தான். ஆசிரியர்களை நீங்கள் ஆசிரியர்களாகப் பார்க்க வேண்டும். மைனாரிட்டி சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் என்பதற்காக ஆசிரியர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்யாமல் இருந்தாலோ, அல்லது ஆசிரியர்கள் பழி வாங்கப் பட்டாலோ, அதற்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்பது எந்த வகையிலும் நியாயமாகாது. உச்ச நீதிமன்றம் தனது தீர்ப்பிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பை நாம் மதிக்கப் போகிறோமா, இல்லையா என்பதுதான் நான் உங்கள் முன்னாலே வைக்கின்ற கேள்வி.

இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே சில விஷயங்களைச் சொன்னாலும்கூட, இதிலே சில நடைமுறைச் சிக்கல்கள் இருப்பதை நான் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஒரு கல்லூரி நிர்வாகம் தவறாகச் செயல்படுகிறது, முறையாகச் செயல்படவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் நீங்கள் அந்த கல்லூரி நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சட்டத்திலே இடம் இருந்தாலும்கூட அதற்கு 'ஹர்டிஸஸ்' நிறைய இருக்கிறது. நீங்கள் எடுத்த எடுப்பிலே செய்ய முடியாது.

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

Before suspending the college management, the Government will have to do the following act :

- (1) Receipt of a report from the Director of Collegiate Education.
- (2) Issue a Show Cause notice to the College Management for—
 - (a) maladministration;
 - (b) lapses;
 - (c) irregularities;
- (3) Opportunity for the management to make representation has to be given.
- (4) Pass an order in writing after recording the reasons;
- (5) Appoint a Special Officer.
- (6) The Management can have a right to appeal to a Special Tribunal to a bench of two High Court Judges.
 - (a) Special Tribunal appeal should be filed within one month;
 - (b) It can be extended by another month.
 - (c) The Special Tribunal can grant stay and pass interim order
 - (d) The Special Tribunal can decide both questions of law and facts.
 - (e) Even after the order of the Special Tribunal an appeal can be filed to the Supreme Court/under Article 136 of the Constitution.

இவ்வளவு தடைகளையும் தாண்டி நீங்கள் ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக அந்தக் கல்லூரியினாலேயே வழி வகுக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மட்டுமையே இறந்து போவார்கள்.

எனக்குத் தெரிந்து உத்தரவிட்ட தடை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஏற்கெனவே கூட்டிக் கூட்டியிருக்கிறேன். மதுரையிலே சௌராஷ்டிரா உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியருக்கு 20 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாகச் சிறப்புற பணியாற்றி, அரசாங்க விருதையும் பெற்ற ஒருவர், அங்கே இருக்கக்கூடிய உடற்பயிற்சி ஆசிரியர், ஆக இரண்டு பேர்கள் அந்தப் பள்ளியினுடைய நிர்வாகம் ஆர்.எஸ்.எஸ்.ஸைச் சேர்ந்தது என்பதாலே, அந்தப் பள்ளிக்குள்ளே அவர்கள் ஆர்.எஸ்.எஸ். நடவடிக்கைகள் அனுமதிக்க மறுத்தார்கள் என்பதற்காக, அந்தத் தலைமை ஆசிரியரின் மேல் சில குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தி, வேண்டுமன்றே, அவரை டிஸ்மிஸ் செய்து விட்டார்கள். 5 ஆண்டுக்காலம் ஆகிறது. அவர்களும் ஒவ்வொரு நீதிமன்றமாக ஏறி, ஏறி இறங்கினார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு, முயற்சி செய்து பார்த்தார்கள். முடியவில்லை. அவருடைய

[திரு. ப. நெடுமாறன்] [1982 செப்டம்பர் 7]

கதி என்ன? தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர் இன்று வீதியிலே பிச்சை எடுக்கக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறார். காரணம் சௌராஷ்டிரா இன்ஸ்டிடியூஷன் மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷன், ஆகவே, அதிலே அரசாங்கம் தலையிட முடியாது என்று இருக்குமானால் இந்த அரசாங்கம் இருப்பதிலே அர்த்தமே இல்லை. அவ்வளவுதரம் ஆசிரியர்கள் பழி வாங்கப் படுகிறார்கள். கல்விக் கூடங்களிலே நம்முடைய குழந்தைகளின் படிப்பு விணாகிறது, அதை முக்கியமாக மனதிலே கொண்டு இந்தப் பிரச்சனையை அணுக வேண்டுமே தவிர, அதை மத அடிப்படையிலோ அல்லது சமூக, ஜாதி அடிப்படையிலே, அந்தப் பிரச்சனையை அணுகுவது எந்த வகையிலும் நியாயம் ஆகாது.

அந்த நிர்வாகத்தின்மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தால் அவர்கள் டெல்லிக்குப் போகலாம். அதற்கு ஒரு ஸ்பெஷல் டிரிபியூனல் அமைக்கப்படலாம் என்ற சலுகைகள் எல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலேயிருக்கிறது. ஆனால், பழி வாங்கப்படுகிற ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க இந்தச் சட்டத்திலே வழி வகை இல்லை. அதை அமைச்சர் அவர்கள் கட்டாயம் சேர்க்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் பழிவாங்கப்படுகிறபொழுது, அவர்களும் அப்பீல் செய்வதற்கு வழி இருக்க வேண்டும். மானேஜ்மென்ட் மேல் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தால் அப்பீல் செய்ய அவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் டிரிபியூனல் அமைக்க வழி வகை செய்கிற இந்தச் சட்டம் ஆசிரியர்களுக்கும் அந்த உரிமையை நிச்சயமாக வழங்கவேண்டும், வழங்குவார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

1975 ஆம் ஆண்டிலே நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றியும் இங்கே சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாகக் கூட அன்றைக்கு என்ன நடந்தது? 1975-லே நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தச் சட்டத்தில் மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷன்களைப் பதிக்கிற பிரிவுகள் அத்தனையும் ஒட்டுமொத்தமாக நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன, உறைதான் இருக்கின்றது, உள்ளே இருக்க வேண்டிய உடைவாள் இல்லை. உடைவாள் இல்லாமல் யாரும் போராட்டத்திற்குப் போகமுடியாது உறையை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு அதைப்போல மைனாரிட்டி கல்வி நிலையங்களைப் பாதிக்கக்கூடிய பிரிவுகள் என்று எது எது கருதப்பட்டதோ அவைகளெல்லாம் அறவே நீக்கப்பட்டன. அது இல்லாமல்தான் அன்றைக்கு அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அதன் விளைவாகப் பல மைனாரிட்டி கல்வி நிலையங்களிலே பல ஆசிரியர்கள் சொல்லொணாக் கொடுமைகளுக்கும், சொல்லொணாப் பழி வாங்குதலுக்கும் ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இதற்கு இந்தப் பிரிவுகள் நீக்கப்பட்டதுதான் முக்கியமான காரணமாகும்.

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

எனவே, மூலச் சட்டத்திலே சில திருத்தங்களை அரசு கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். குறிப்பாக செக்ஷன் 24 (3)-ஐ நிச்சயமாக நீக்க வேண்டும். இதை நீங்கள் செய்யாவிட்டால், எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியில், மதுரைக் கல்லூரியில், அவிநாசிலிங்கம் மனைய்யல் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பழி வாங்கப்படுவதை உங்களால் தடுத்த நிறுத்த முடியாது. இந்தச் சட்டம் நிறைவேறினாலும் உடனடியாக அதன் பலன் ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்க வழியில்லை என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்டம் மத உரிமைகளை அல்லது சமுதாய உரிமைகளைப் பாதிக்கிற சட்டம் என்று பார்க்காமல், எதிர்கால சந்ததியினராக எதிர்காலத் தலைமுறையினராக நம்முடைய குழந்தைகளின் வாழ்வை வளமாக்க ஓரளவு வழிவகை செய்கின்ற ஒரு சட்டம் என்ற வகையிலே சகல மதத்தவர்களும் இலாத ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு எங்கள் கட்சியின் ஆதரவையும் கூறி உங்களிடமிருந்து விடைபெறுகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அரசாங்கத்தினால் இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சட்டம் 1973-ஆம் ஆண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் நிர்வாகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான சட்டத்திற்கான திருத்தமும், 1977-ஆம் ஆண்டு தனியார் கல்லூரிகள் ஒழுங்கமைப்பு திருத்தமும் அடங்கிய ஒரு சட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது.

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அபிப்பிராயத்தில் இந்தச் சட்டம் ஏற்கனவே கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்டிருந்தால் இப்பொழுது தமிழ் நாட்டிலே சில மைனாரிட்டி நிறுவனங்கள் என்ற பெயரால் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் கல்லூரிகளிலே ஆசிரியர்களுக்கு எதிராகவும், ஊழியர்களுக்கு எதிராகவும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கடுமையான நிலைமைகளைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்க முடியும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். எனவே, இந்தச் சட்டத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரிக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரிப்பதற்குக் காரணம் இங்கே எந்தக் கல்லூரியானாலும் அது தனியார் கல்லூரியானாலும், அரசுக் கல்லூரியானாலும், அந்தத் தனியார் கல்லூரிகளிலேயும் சிறுபான்மையினரால் நடத்தப்படும் கல்லூரியானாலும் மாநில அரசாங்கத்தின் நிதி உதவியையும்; பல்கலைக் கழகமானியக் கமிஷனுடைய பண உதவியையும் கொண்டு நடத்தப்படும் நிறுவனங்கள் ஆகும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1982 செப்டம்பர் 7]
(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

எனவே, இவை தமிழக மக்களால், இந்திய மக்களால் கொடுக்கப்படக்கூடிய நிதியைக் கொண்டு நடத்தப்படும் பொது நிறுவனங்கள். இந்த மைனாரிட்டி நிறுவனங்கள் என்பது அதை நடத்தக் கூடியவர்கள் சொந்த நிதியிலே நடத்துவதைப் போலவும், அப்படி நடத்து நேரத்தில் எப்படி நடத்துவது என்பதற்கு அவர்களுக்குப் பரிபூரண உரிமை இருக்கவேண்டும் என்பது போலவும் இங்கே பேசப்படுவது குறித்து நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.40)

இந்த எஸ்.ஐ.டி. கல்லூரியை எடுத்துக் கொண்டாலும் அல்லது எந்த ஒரு மைனாரிட்டி நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதனுடைய ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் அதிலிருக்கக்கூடிய மற்ற கல்விக்கான மற்ற செலவு பூராவும், அரசாங்கத்தினாலும் அரசாங்கத்தினுடைய சார்பான நிறுவனங்களாலும் கொடுக்கப்படுகிற பணம். ஆனால் இவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் இந்த ஊழியர்களை எப்படி நடத்துவது என்பது பற்றி அரசாங்கத்தினுடைய எந்த முடிவுக்கும் நாங்கள் கட்டுப்படமாட்டோம், என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? அரசாங்கம் அரிசி கொண்டு வரவேண்டும், அவர்கள் உமி கொண்டு வருவார்கள். இவர்கள் இரண்டு பேரும் ஊதி ஊதி சாப்பிடலாம். ஆனால் பணம் கொடுக்க வேண்டியது அரசுங்கம். அந்த அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்து, தன்னுடைய சொந்த நலனுக்காகப் பயன்படுத்தும் உரிமை அவர்களுக்கு வேண்டும். இது எப்படி ஒரு ஜனநாயக உணர்வுள்ள யாரும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற சட்டத்தில் அதனுடைய காரண காரிய விளக்கத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், 'சரிவர செய்யப்படாமல் இருந்தாலும், செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாமல் இருந்தாலும், முறையற்ற காரியங்களைச் செய்தாலும்' என்று சொல்லப்பட்டு, இப்படிச் சில நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதைத்தான் நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். 'சில' அல்ல. 'பல'. பெரும்பாலான என்று அதை மாற்றிக் கொண்டால் அந்தக் காரண காரிய விளக்கங்கள் சரியாக இருக்கும். இந்தச் 'சில' என்பது அன்டர் எஸ்டிமேட் மிகக் குறைவாக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். மதுரையிலே இருக்கின்ற செளராஷ்டிரா ஹெஸ்கூலிலே அந்த தலைமை ஆசிரியரை விலக்கியதைப் பற்றி சொன்னார்கள். நானும் மாண்புமிகு அமைச்சரிடத்திலே விசாரணை நடத்தவேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். அவர் இந்த ஆர்.எஸ்.எஸ், நடவடிக்கைகளைப் பற்றி ஏதோ

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. என். சங்கரய்யா]

சொன்னார் என்ற காரணத்தினால் அவர் நீக்கப்பட்டார். இன்றைக்கும் அந்த பிசிக்கல் டைரக்டர் வேலை இல்லாமல் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அரசாங்கத்திலே கொடுத்து, அவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு சென்று அதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன். அதேபோலத்தான், இந்தச் சட்டத்திலே 1976 ஆம் ஆண்டு தனியார் கல்லூரி ஒழுங்குமுறை சட்டத்திலே ஒரு பெரிய பிரிவு இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், 'தனியார் கல்லூரியில் உள்ள ஊழியர்களும், ஆசிரியர்களும் அந்தத் தனியாருடைய கல்லூரியினுடைய நிர்வாகத்தினரால் அவர்கள் பழி வாங்கப்பட்டால் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் அதே தனியார் நிறுவனங்கள் இன்றைக்கு சிறுபான்மையாரால் நடத்தப்பட்டால் அந்த சிறுபான்மையாரால் நடத்தப்படுகிற நிறுவனங்களிலுள்ள ஆசிரியர்கள், பழிவாங்கப்பட்டால் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்து கொள்ள உரிமை கிடையாது என்று அந்த மூலச் சட்டத்தில் 'சேப்டர் 4-அதிகாரம் 4-லே' செக்ஷன் 24 (3)லே, மற்ற வெளியார் கல்லூரியிலே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் மேல் முறையீடு செய்ய உரிமை இருக்கின்றது என்று போட்டு, ஆனால் இந்த உரிமை சிறுபான்மையினரால் நடத்தப்படுகின்ற நிறுவனங்களிலே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் பொருந்தாது, என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நான் கேட்கிறேன். சிறுபான்மையினர் நடத்துகின்ற தொழிற்சாலைகளிலே அரசாங்கத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறைந்த பட்சக் கூலியைக் காட்டிலும் குறைவாகக் கொடுப்பதற்கு விதி இருக்கிறதா? இல்லை அப்படி வந்தாலும் வரும். மற்றவர்கள் எல்லாம் காரிலே போனால் இடது பக்கம் போக வேண்டும். சிறுபான்மையினர் மட்டும் வலது பக்கத்திலே போகலாம். தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய தனியார் கல்லூரிகளிலே இருக்கக்கூடிய நிறுவனங்களிலே பணிபுரியக்கூடிய ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் அந்த நிறுவனங்களிலே உள்ள நிர்வாகத்தினால் பழிவாங்கப்பட்டால் அரசுக்கு முறையீடு செய்யலாம் ஆனால் எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியிலே உள்ள ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் முறையீடு செய்ய முடியாது. லயோலா கல்லூரியிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் முறையீடு செய்ய முடியாது.....

THE HON. THIRU S. ARANGANAYAKAM: Section 20, it has been stated:

Appeal against orders of punishment imposed on teachers and other persons employed in private colleges.— Any teacher or other person employed in any private college,—

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1982 செப்டம்பர் 7]

(a) who is dismissed, removed or reduced in rank or whose appointment is otherwise terminated; or

(b) whose pay or allowances or any of whose conditions of service are altered or interpreted to his disadvantage, by any order, may prefer an appeal against such order to such authority or officer as may be prescribed, and different authorities or officers may be prescribed for different classes of private colleges.

Explanation:— In this section, the expression ‘Order’ includes any order made on or after the date of commencement of this Act in any disciplinary proceeding which was pending on that date.

இதிலே மைனாரிட்டி காலேஜை எக்ஸ்கலூட் பண்ணுமாறு எதுவும் வரவில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் இங்கே பேசுகிற போது சிறுபான்மை சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் நடத்தப்படுகின்ற நிறுவனங்களில் அங்கே பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் பழிவாங்கப்பட்டால் மேல் முறையீடு செய்வதற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்ற ஒரு கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படி மேல் முறையீடு செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் பேசுகிறபோது அந்தப் பேச்சை விட்டுவிட்டு வேறு பிரச்சனைக்குப் போவது போல் தெரிந்தது. எனவே, அதை விளக்கிவிட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொல்வது சரி.

The provisions of sub-section (2) of section 18 of sections 19 to 22 (both inclusive) of this chapter or any rule providing for all or any of the matters specified therein or any order made in relation to any such matter shall not apply to a minority college என்று இருக்கிறது.

திரு. என். சங்கரய்யா: ஆகவே, நான் இப்போது குறிப்பிட்டதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளிலே பணிபுரியக்கூடிய ஆசிரியர்களின் சங்கம் இதைப் பற்றி கடந்த பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவேதான் நான் கூறுகிறேன். அரசாங்கம் அவ்வாறு அந்த சிறுபான்மையினராலே நடத்தப்படக்கூடிய நிர்வாகத்திலே பணிபுரியக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் அவர்கள் மீது அந்த நிர்வாகம்

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

எடுக்கக்கூடிய ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை எதிர்த்து மேல் முறையீடு செய்வதற்கான முறையை செய்திருக்கக்கூடிய பகுதியையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்தால் நிச்சயமாக இது எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படும். இது மிக முக்கியமாக அந்த மூலச்சட்டத்திலே செய்யப்படவேண்டிய ஒரு திருத்தம். அதாவது செக்ஷன் 24 (3) என்பது டெலிட் பண்ணப்படவேண்டும். ரத்து செய்யப்படவேண்டும்; நீக்கப்படவேண்டும். அதை நீக்கிவிட்டால் மற்ற கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு என்ன மேல் முறையீடு உரிமை இருக்கிறதோ அது இந்த மைனாரிட்டி நிறுவனங்களிலே பணிபுரியக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும், ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே அரசாங்கம் இதை மிகவும் ஆழ்ந்த வலையோடு பரிசீலிக்கவேண்டுமென்றும் இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு நாம் பார்த்தோமானால், எஸ்.ஐ, ஈ.டி. கல்லூரிலே 10 ஆசிரியர்களும், 2 ஊழியர்களும் சம்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல அவர்கள் இந்த இடைக்காலத்திலே இந்த சட்டமன்றத்திலே பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற போது அவர்கள் அந்த ஆசிரியர்களை பதவி நீக்கம் செய்வதற்கு முயற்சி செய்திருப்பார்கள். ஆனாலும் ஒரு மாதிரி அரசாங்கத்திற்கு எத்தனையோ வழிவகைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு சட்டப்படி ஆலோசிக்க சட்டத்துறையைச் சேர்ந்த வல்லுநர்கள் இருக்கிறார்கள். இதை தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புவது, 1976-ஆம் சட்டத்திலே செக்ஷன் 30 (3)லே அரசு அந்த தனியார் கல்லூரிகளிலே ஊழல்கள் நடந்தால் அந்த நிர்வாகத்தை மேற்கொள்வதை நாம் ஏற்கனவே சட்டத்திலே 10 ஆண்டுகள் வரைக்கும் போட்டோம். வருஷாவருஷம் புதுப்பிக்க வேண்டியது. நாம் அதிகப்படியான காலம் போடவில்லை. வருஷாவருஷம் தேவையைப் பார்த்துப் புதுப்பிக்க வேண்டியது. ஆனால் அதிக பட்சம் 10 ஆண்டுகள் வரைக்கும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்ததை இப்போது அரசாங்கம் கொண்டு வந்து இருக்கக்கூடிய சட்டத்திருத்தத்திலே அது 6 ஆண்டுகாலம்தான் அதிக பட்சம் என்று குறைத்திருப்பது பொருத்தம் அல்ல என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். இங்கே நான் எதற்காக சொல்கிறேன் என்றால் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற தனியார் கல்லூரிகள் மற்றும் பள்ளிகள் என்பது வர்த்தக ரீதியிலே பணம் சம்பாதிக்கின்ற கம்பெனிகளாக நடந்து கொண்டு வருவதைத்தவிர அவர்கள் நிர்வாகத்தை மேம்பாடு அடையச் செய்வதற்கு உரிய நிறுவனங்களாக நடத்தவில்லை, இதுதான் யதார்த்தமான உண்மை. அப்படி இருப்பதுதான் எனக்கு உண்மையிலே வருத்தம். தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளிலே பணிபுரியக்கூடிய

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1982 செப்டம்பர் 7]

ஆசிரியர்களும், தனியார் கல்லூரிகளில், பள்ளிகளில் பண்புரியக் கூடிய ஆசிரியர்களும், இங்கே மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக பிரதிநிதிகளாலும், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பிரதிநிதிகளாலும் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டால் அது தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய தனியார் கல்லூரிகளிலே பண்புரியக் கூடிய பல்லாயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்களும், ஆசிரியைகளும், ஊழியர்களும், மிகுந்த வேதனை மட்டுமல்ல, மிகுந்த அதிர்ச்சி அடைவார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியும், இன்றைக்கு அரசியல் வித்தியாசம் எதுவாக இருந்தாலும் ஏனென்றால், இன்றைக்கு அனைத்துக் கல்லூரிகள் ஆசிரியர்கள் சங்கத்திலே அனைவரும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகம் ஏரியாவுக்கும் ஒரு சங்கம், இவை எல்லாவற்றையும் இணைத்து வைத்திருக்கக்கூடிய ஒரு சம்மேளனம். இதிலே பல்வேறு வகை அபிப்பிராயம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே இப்போது மிகவும் கரலம் கடந்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்திலே கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியும் மைனாரிட்டி என்ற பெயரால் எதிர்க்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டால்-அதிலே இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் எஸ்.ஐ.ஈ.டி.லோ அல்லது கிறித்துவ நிறுவனங்களிலே அல்லது வேறு மைனாரிட்டி ஸ்தாபனங்களிலே கணிசமானவர்கள் மைனாரிட்டி சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களே இருக்கிறார்கள். அந்த மைனாரிட்டி ஆசிரியர்கள் மீது, அந்த மைனாரிட்டி ஆசிரியைகள் மீது அந்த ஊழியர்கள் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் அக்கறை இல்லையா?

(பிற்பகல் 12.50)

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். நம்முடைய மாண்புமிகு மார்க்கிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நாங்கள் ஏதோ ஆசிரியர்களுக்கு விரோதமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்படியெல்லாம் மிகைப்படுத்திச் சொல்வதில் பயன் இல்லை. எங்கள் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சரியான வகையில் விளக்கம் தெரிவித்தார்கள். அந்த ஆசிரியர்கள் நீக்கப்பட்டதை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம். அவர்களுக்கு வேலை வாங்கித் தரும் பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதை இந்த அரசாங்கம் செய்யவில்லை என்று நாங்கள் குற்றம் சாட்டுகிறோம். 1½ ஆண்டுக் காலமாக அதைச் செய்யாமல், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் இந்த அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆசிரியர்களுக்கு விரோதமாக நடந்து கொள்கிறது என்று நீங்கள் எப்படிச் சொன்னாலும் அதை அவர்கள் நம்பப் போவது இல்லை.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. என். சங்கரம்மா : திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தங்கள் கட்சியின் நிலையை விளக்கியதற்கு நன்றி. ஆனால் அதை நம்புவது அல்லது நம்பாதது என்பது வேறு. அந்த ஆசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்புத் தரும் இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வருகிறபோது அதை எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னால், அந்த ஆசிரியர்கள் அதை எப்படிப் புரிந்துகொள்வார்கள் என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தப் பாதுகாப்பு அவர்களுக்குத் தேவை இல்லை என்று தி.மு.க. சொல்வதாகத்தானே அவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற வகையில் நாங்களே முன்பு சட்டம் கொண்டுவந்து இருக்கிறோம். ஆகவே, அவர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்.

திரு. என். சங்கரம்மா : முன்பு சட்டம் கொண்டு வந்தநீங்கள் தற்போது இதை ஏன் எதிர்க்கிறீர்கள் என்பதுதான் எனக்கு ரொம்ப வேடிக்கையாக இருக்கிறது. தொழிலாளர் பிரச்னை அரசாங்கம் தீர்க்க முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்ன அதே சிம்சன் கம்பெனியில் வந்த நேரத்தில், அந்தப் பிரச்னையை அரசாங்கம் தீர்க்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்ன அதே நேரத்தில், அந்தத் தொழிலாளையையே அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. அ. ரகுமான் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஆசிரியர் போராட்டங்கள் நடைபெற்ற நேரத்தில் எல்லாம் அவர்கள் பக்கம் நின்று ஆதரவைத் தந்து இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், மதுரை மாவட்டம், உத்தமபாளையம் சருத்த ராவுத்தர் கல்லூரியில் ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்தியபோது (குறுக்கீடு)—உதாரணத்திற்காகத்தான் அதைச் சொல்கிறேன்—நீண்ட நெடுங் காலம் அங்கே ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்தியபோது, அவர்கள் சம்பளம் தரவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வலியுறுத்தி போராட்டம் நடத்தியபோது, அதற்காக திராவிட முன்னேற்றக்கழக சார்பில் இங்கே தீர்மானம் கொடுத்து, போராடி, வாதாடி, அவர்கள் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி யிருக்கிறது. ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆசிரியர்களுக்கு விரோதமான நடவடிக்கைகளை எப்போதும் எடுத்தது இல்லை. ஆகவே, ஆசிரியர்கள் பிரச்னையைத் தீர்ப்பது என்பது வேறு; நிர்வாகத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது என்பது வேறு என்பதை இங்கே வலியுறுத்தி கூற விரும்புகிறேன்.

[1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. ஹாஜா செரீப் அவர்கள் கூறினார்கள், அங்கே அந்தப் போராட்டம் ஒரு சில பிழைகள், டிரைவர்கள் தூண்டுதலின் பேரில் நடக்கிறது என்று. அந்தப் போராட்டத்தின் நியாயத்தை ஏற்று, அந்த ஆசிரியர்களின் மாநில சம்மேளனமே அந்தப் போராட்டத்தை நடத்தி வருகிறது. அந்த இடத்தில் பணி செய்யக்கூடிய முஸ்லீம் ஆசிரியர்கள் உட்பட பழி வாங்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பழிவாங்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் பல்வேறு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைச் சந்தித்து குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கேயிருக்கும் சிறு பான்மையினரின் நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறபோது, இதைத் தவறு என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை)

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், கல்வி நிறுவனங்கள் 100-க்கு 75 விழுக்காடு அரசாங்கத்தின் உதவியைக் கொண்டு நடைபெறுவதால், அவைகள் முழுக்க முழுக்க அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இருப்பது நியாயம் என்கிற அழுத்தமானக் கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு நெடுமாறன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் அடானமஸ்காலேஜில் நடைபெறுகின்ற நடவடிக்கைகளைப்போய்ப் பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். தன்னாட்சிக் கொடுக்கப்பட்ட அந்தக் கல்லூரிகளில் என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை நீங்கள் போய்ப் பார்க்கவேண்டும், அங்கே தன்னாட்சி நடைபெறுகிறதா அல்லது பேயாட்சி அங்கே நடைபெறுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. அந்தக் கல்லூரிகள் சர்வகலாசாலை ஆளுகையின் கீழும் வராமல், அரசின் ஆளுகையின் கீழும் வராமல் இருப்பது சரியல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் சரியாகச் சொன்னார்கள், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தையும் நீங்கள் ஏன் எடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். அதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. ஏற்கனவே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதை வலியுறுத்தியிருக்கிறது, ஆகவே, நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கூறியிருந்தால் நான் அதை ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பேன்.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : போன் வருஷமே முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஏன் அதைச் செய்யவில்லை என்றுதான் நாங்கள் வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதற்காகப் பைட் செய்து கொண்டு வருகிறோம். ஏன் என்னை நீங்கள் மிஸ்குவாட் செய்கிறீர்கள்?

திரு. என். சங்கரய்யா : மிஸ்லீட் பண்ணவில்லை. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்; முத்தையா செட்டியாரின் ஆதிக்கத்தை ஒடுக்க சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். ஆனால் அதைக் கொண்டுவரவில்லை என்பதற்காக இதை எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன காரணம்? உங்களுக்குத் தெரியும். பெரியகுளம் தேர்தலில் 5 கட்சிகள் போட்டியிடுகின்றன. இது அரசியல் ரீதியான போராட்டம். ஆளும் கட்சியும் போட்டியிடுகிறது; எதிர்க்கட்சிகளும் போட்டியிடுகின்றன. அது வேறு விஷயம். அதேமாதிரி கல்லூரி நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடாது; எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரி பிரச்சனையும் அப்படி இருக்கக்கூடாது.

அது மட்டுமல்ல. அவினாசிவில்கம் செட்டியார் கல்லூரி ஒன்று இருக்கிறது. சேலத்தில் ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. எந்தக் கல்லூரியாக இருந்தாலும் தவறு நடந்தால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான்.

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சம்மேளனம் பல கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறது. ஒரு 'சார்டர் ஆஃப் டிமான்ட்ஸ்' கொடுத்திருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நான் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் ஆக்கப்பூர்வமான ஆலோசனைகளை கையாண்டு, உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவர்கள் கோரிக்கைகளிலே ஒன்று, தமிழக கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சங்கத்தின் நிர்வாகி பேராசிரியர் நரசிங்கத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அவருடைய ஆண்டு ஊதிய உயர்வு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உத்தரவு சரியல்ல; அதை நீக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். இது நியாயமான கோரிக்கை.

அவருக்கு எதிராக பாரபட்சமான தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அந்தக்கல்லூரி ஆசிரியர்கள் நிர்வாகக் குழு தலைவர் என்பதால் ஊதிய உயர்வு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை நீங்கள் ஏற்று, பரிசீலிக்க வேண்டும். காரணம் அந்த ஊழியர் சங்கத்தின் தலைவர் மீது ஒரு களங்கம் ஏற்பட்டால் அது அந்த ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேர்கள் மீதும் களங்கம் ஏற்படுத்துவதாக ஆகும். ஆக, பல்லாயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்கள் மீது ஏற்படுத்துகிற களங்கத்தைப் போக்க வேண்டும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1982 செப்டம்பர் 7]

பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அசிஸ்டன்ட் ப்ரஃபசராக இருக்கிறவர் ாளுக்கு ப்ரஃபசர் பதவி உயர்வு அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் எல்லோருக்கும் பதவி உயர்வு கிடையாது. 1-4-1980-க்கு முன்னால் வந்த உதவி பேராசிரியர்களுக்குத்தான் பேராசிரியர் பதவி அளிக்கப்படும். மற்றவர்களுக்கு கிடையாது. 2-4-80 அல்லது அதற்குப் பிறகு வந்தவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடையாது. இது எதற்காக? தகுதியுள்ள எல்லோருக்கும் பதவி உயர்வு கொடுப்பதுதான் நியாயம். ஆகவே இதுவும் நியாயமான கோரிக்கைதான்.

அதைப்போன்று லைபிரரியன், பிசிக்கல் டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவிப் பேராசிரியர் கிரேடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எம்.ஏ. அல்லது எம்.எஸ்ஸி (சி.பிஎஸ்) படித்திருந்தால் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பல்கலைக் கழக பணக் குழுவும் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் இப்படிக் கொடுக்கப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில் மட்டும்தான் அதற்கு மாறான ஒரு விதியை வைத்திருக்கிறார்கள்; அதை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இதுவும் நியாயமான கோரிக்கைதான். உதவி பேராசிரியர் பதவி உயர்வுக்கு 'எம்ஃபீல்' படிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அது சாத்தியமில்லை. ஆகவே, அதனால் அவர்கள் பாதிக்கப் படக்கூடாது.

26-2-1979-க்குப் பிறகு 1982 வரையில் எம்பிஸாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்ச் மூலமாக வேலைக்கு வந்தவர்கள், சுமார் 500 பேர்கள் டெக்சரர்களாக கல்லூரிகளில் பணியாற்ற தற்காலிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று ஒரு கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். இதுவும் முக்கியமான, நியாயமான கோரிக்கைதான்.

அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற இப்படிப்பட்ட நியாயமான கோரிக்கைகளை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த மைனாரிட்டி நிர்வாகத்தில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கும் தகுந்த பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும். அதற்காக நீங்கள் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுங்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூஸ்ட் கட்சிக்கும் அண்ணா தி.மு.க.வுக்கும் அடிப்படையான கொள்கை வேறுபாடுகள் உண்டு. ஆனால் இந்தக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில், ஆசிரியர்கள் மற்றும்முள்ள பணியாளர்கள் உரிமையைப் பாதுகாப்பதில் நீங்கள் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுங்கள்; அவர்களைக் காப்பாற்ற உறுதியான நடவடிக்கை எடுங்கள்; அதற்கு எங்களுடைய ஆதரவு உண்டு என்பதைத் தெரிவித்து, இந்தச் சட்டத்தை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. மு. அப்பாதுரை: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த கல்லூரி நிர்வாக சீர்திருத்த மசோதாவை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கும்போது, எனக்கு முன்னால் பேசிய அருமை தோழர் சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல இன்றைக்கு தனியார் கல்விக் கூடங்கள் எல்லாம் கல்விக் கூடங்களாக இல்லாமல் கொள்ளைக் கூடங்களாக மாறியிருக்கின்றன என்பதை வலியுறுத்திக்கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.00)

சிறுபான்மை என்ற பெயரால், மைனாரிட்டி என்ற பெயரால் மதத்தின் பெயரால், ஜாதியின் பெயரால் கல்விக் கூடங்கள் இன்றைக்கு கொள்ளைக் கூடங்களாக செயல்பட்டு வருகின்றன. இது தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல; இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் பல்வேறு இடங்களில் இப்படிப்பட்ட காரணங்களால் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் போராட்டங்களை இன்று நாம் பார்க்கிறோம்.

அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு மைனாரிட்டி உரிமை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம் இன்றைக்கு பாலஸ்தீனியர் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு போராடிக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே அங்கே அந்த மைனாரிட்டியை ஆதரிப்பதற்கு நாமெல்லாம் ஒத்தக் கருத்து உடையவர்களாக இருக்கிறோம். அதற்காக பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய பாகிஸ்தானியரும், இந்திய துணைக்கண்டத்தின் மீது போர் தொடுக்கப்பார்த்தால், அதை மைனாரிட்டி என்ற முறையில் நாம் ஏற்றுக்கொள்வோமா?

அந்த சூழ்நிலையில்தான் இன்றைக்கு இங்கே இருக்கக்கூடிய எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, லயோலா கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, தூய சேவியர் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, இன்னும் சொல்லப்போனால் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் என்று சொல்லக்கூடிய மகான்களின் கீழ் உள்ள நிறுவனங்களானாலும் சரி, அல்லது எந்த ஒரு மதஸ்தாபனங்களாக இருந்தாலும் சரி, சிறுபான்மை என்று சொல்லி கொள்ளை யடிக்கப்பட்ட பணத்தால் நடத்தப்படுகின்ற தனியார் நிறுவனங்களானாலும் சரி, அவைகளை மைனாரிட்டி என்ற முறையில் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. இந்தக் கொள்கையின் அடையாளமாகத்தான் இன்றைக்கு இந்தப் போராட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன.

மைனாரிட்டி சமூகத்தைச் சேர்ந்த நிறுவனங்கள் என்று சொல்கிறார்களே, அங்கே பணிபுரிகின்ற ஆசிரியப் பெருமக்கள் எந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்? இன்றைக்கு குறிப்பாக

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

[1982 செப்டம்பர் 7]

இளையான் குடி போன்ற இடங்களில் நடத்தப்படுகிற முஸ்லீம் சமூகத்தைச் சேர்ந்த நிறுவனங்களில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் மைனாரிட்டிகள், பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்கள் மைனாரிட்டிகள். ஆகவே, இப்படி மைனாரிட்டிகள் என்று சொல்லி மைனாரிட்டிகளையே கொடுமைப்படுத்துவது என்ன நியாயம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஆகவே இன்றைக்கு கல்லூரிகளுக்குள்ளே சீர்திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும். அது மட்டும் அல்லாமல் இப்படிப்பட்ட தனியார் நிறுவனங்களில் அரசு சட்டத்திற்கு விரோதமாக மட்டும் அல்லாமல், அரசின் கொள்கைகளுக்கும் மாறுபட்ட முறையில், ஜாதிக் கலவரங்களையும், மதக் கலவரங்களையும் தூண்டுகிற பாடத்திட்டங்களைக் கூட போதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அந்தக் கல்விக் கூடங்கள் இருந்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்த மாமன்றத்திற்கும் எச்சரிக்கையாக எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடைபெறுவதை தடுத்து நிறுத்துவதற்காக இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக வழிவகைகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், வரவேற்கிறோம்.

ஆனால் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகவாவது உடனடியாக இந்தக் கொடுமைகளைத் தீர்த்து விடலாம் என்று நாம் நினைத்தோம் என்று சொன்னால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுபாறன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும்போது, நீதிமன்றத்திற்குப் பேய் இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய ஒட்டை உடைசல்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, காலதாமதத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அவர்கள் தயாராகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அந்தக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறபோதுதான் எங்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் வருகிறது. இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கிற அனைத்துக் கல்லூரிகளிலே இருக்கக்கூடிய பட்டகாரி ஆசிரியர் கழகங்கள் தங்களுடைய ஒன்று பட்ட அமைப்பின் மூலம் ஒரு முக்கியமான போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் போராட்டத்தை திசை திருப்புவதற்கும், அதை வலுவமிக்கச் செய்வதற்கும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக இன்றைக்கு ஆட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் காலதாமதம் செய்கிறார்களோ என்றுதான். அப்படி காலதாமதம் செய்யக்கூடாது என்பதைத்தான் நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு நம்முடைய இந்தச் சட்டமுன் வடிவிலே இரண்டு முக்கியமான திருத்தங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தச் சட்டத்தில் எப்படி அந்த மைனாரிட்டிகள் மேல்முறையீடு செய்வதற்கு அதிகாரம் வரக்கூட

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

பட்டிருக்கிறதோ, அதே அடிப்படையில் அப்படிப்பட்ட முறையீடுகளை கல்லூரிகளில் பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மற்ற ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களும் மேல்முறையீடு செய்வதற்கு நீங்கள் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும், அதற்கான வழி வகைகளை இந்தச் சட்டத்தில் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல அந்த நிறுவனங்களை அரசு எடுத்து கையகப்படுத்துவதற்கு, பத்தாண்டு காலத்திற்கு அவைகளை எடுத்துக் கொள்வது என்று இருந்த நிபந்தனையை 6 ஆண்டு காலத்திற்கு என்று குறைத்திருக்கின்றீர்கள். அதை மீண்டும் 10 ஆண்டுக் காலமாகவே ஆக்கி அந்த நிறுவனங்களை அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இவைகள் மட்டும் அல்லாமல், இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய பல்வேறு கல்லூரிகளிலும் நடக்கக்கூடிய சீர்கேடுகளைப் பற்றி பலர் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றிக்கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் இந்த மாமன்றத்தில் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இது போன்ற போராட்டம் நடந்தபோது, அங்கே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியப் பெருமக்களும், மாணவர்களும், ஊழியர்களும் எழுச்சிக் கொண்டு போராடியபோது, இங்கே அன்று இந்தக் கருத்தைச் சொன்னவர்கள் எல்லாம் எந்தக் காராக்கிரஹத்தில் இருந்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை இந்த நாடு அறியும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் மட்டும் அல்லாமல், எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியைப் பற்றிக்கூட எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எஸ்.ஐ.ஈ.டி. மட்டும் அல்ல, எஸ்.ஐ.ஈ.டி. போன்று ஆயிரக்கணக்கான கல்லூரிகள் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் இதேபோன்ற நிலைமையில் இருக்கின்றன. அதற்கு அடையாளமாக தான் இன்றைக்கு எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியில் மாபெரும் போராட்டம் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே நினைவுப்படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்லாமல், இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்திலே உள்ள ஆசிரியப் பெருமக்கள் ஒரு மகஜரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு வகையான நிறுவனங்களையும் அப்படி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்கு இதனால் நினைவுக்கு வருவதெல்லாம், நாம் இங்கே ஒரு புறம் ஏதேதோ சட்டங்களைப் போட்டு இப்படிப்பட்ட தவறுகளைக் குறைத்துக் கொண்டு வருகிற காலத்தில், அவைகள் ஒரு பக்கத்தில் பெருக்கிக் கொண்டேயும் இருக்கின்றன. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பாடிய பாட்டு எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

[1982 செப்டம்பர் 7]

சட்டம் போட்டு தடுக்கின்ற கூட்டம் தடுத்துக் கொண்டே இருக்குது, திட்டம் போட்டு திருடுகிற கூட்டம் திருடிக் கொண்டே இருக்குது என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய சென்னை மாநகரத்திலே இருக்கக்கூடிய பச்சையப்பன் ட்ரஸ்டிலே இருக்கக் கூடிய கந்தசாமி நாயுடு கல்லூரியினை அரசு கையகப்படுத்தியது. அப்படி இரண்டு அண்டுகளுக்கு முன்பு கையகப்படுத்தப்பட்ட அந்தக் கல்லூரியின் நிர்வாகப் பொறுப்பிலே முக்கியமான இலாக்காவின் பொறுப்பிலே உள்ள ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீஸர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது அங்கே என்ன நடக்கின்றது? அந்த பச்சையப்பன் ட்ரஸ்டிலே இருந்து எடுக்கப்பட்ட 25 ஏக்கர் நிலத்தின் வருமானம் வருடத்திற்கு 3,000 ரூபாய்தான் என்று சொல்வது யாரை ஏமாற்ற? தனியார் கல்லூரியிலே நடக்கக்கூடிய அட்டோழியங்களை தடுத்து நிறுத்து வதற்காகத்தான் அரசாங்கம் அதனைக் கையகப்படுத்துகின்றது. ஆனால் மீண்டும் அரசின் அதிகாரிகளே அங்கே தவறுகள் செய்தால், அதற்கான வழிவகைகளை செய்தால் அவர் பாடிய பாட்டுக்கு என்ன அர்த்தம் என்று கேட்க நான் விரும்புகிறேன். ஆகவே பச்சையப்பன் நிர்வாகத்திலே இருந்து அரசாங்கம் கையகப்படுத்திய பின்பு தவறுகள் நடப்பதை அரசாங்கம் களைய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இங்கே இருக்கக்கூடிய அனைத்துக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சங்கங்களின் போராட்டங்களை நீடிக்கவிடாமல் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி முடிக்கவில்லை, இரண்டாண்டுகளாகப் பிரச்சினை நீட்டிக்கப்பட்டுக் கொண்டே போகிறது என்று குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு உயர்ந்த எண்ணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற அதிகாரிகள் ஆசிரியர்களை அழைத்து உரிய முறையிலே பேச்சுவார்த்தை நடத்தவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அந்தப் பிரச்சினையை நீடித்து வந்திருக்கிறார்கள், இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் பல்வேறு நிறுவனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே தொடர்ந்து இருந்து அவை தீர்க்கப்படாததன் காரணத்தால் தற்போது பல போராட்டங்கள் வெடித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. எனவே அப்படிப்பட்ட நிலைமையை அரசாங்கம் கைவிட்டு துரிதமாகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவேண்டும். மைனாரிட்டி என்ற பெயரால், சிறுபான்மையோர் என்ற பெயரால் சிறுபான்மை மக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், கல்விக்கே களங்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலைமைகளை மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

1982 செப்டம்பர் 7]

திரு. கோ. விஸ்வநாதன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமுன்வடிவினை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த விவாதத்தினைத் துவக்கி வைத்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அருமை நண்பர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இந்த மசோதா உள்நோக்கம் கொண்டது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் தன்னுடைய அவநம்பிக்கையைத் தெரிவித்து அதன்மூலம் கிறிஸ்துவ கல்வி நிலையங்கள் மற்றும் முஸ்லீம் கல்வி நிலையங்கள் அரசாங்கத்தினுடைய ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுவிடும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் தனியார் கல்லூரியிலே படித்தவர்கள்தான். நானும் தனியார் கல்லூரியிலே படித்தவன்தான். இங்கே இருக்கின்ற பலர் தனியார் கல்லூரியிலே குறிப்பாக மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினர் கல்லூரியிலே படித்துவிட்டுத்தான் வந்திருக்கிறோம். எனவே நாமெல்லாம் இந்தக் கல்வி நிறுவனங்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள் அல்ல. நிச்சயமாக ஆளுங்கட்சிக்கும் அப்படிப்பட்ட எண்ணமே இல்லை என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தனியார் கல்வி நிலையங்களில் பல பெரியவர்கள் தங்களுடைய அருமை சொத்துக்களை எல்லாம் அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறுக்கவில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் சம்பாதித்த சொத்துக்களை எல்லாம் கொண்டு வந்து இப்படிப்பட்ட கல்வி நிலையங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடாமல்தான் இருக்கிறோம். ஆகவேதான் மைனாரிட்டி சமுதாயத்தின் கல்வி நிலையங்களானாலும் அல்லது எத்தகைய கல்வி நிலையங்களானாலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய அத்தனை ஒத்துழைப்பையும் அரசு கொடுத்துக் கொண்டு வருகின்றது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த அறக்கட்டளைகள் எல்லாம் அறக்கட்டளைகளாகச் செயல்படாமல் அரசுக் கட்டளைகளாக மாறிவிடக்கூடாது என்பதில் அரசாங்கம் அக்கறை கொள்வது தவிர்க்க முடியாதுது. எனவே தான் இந்த மசோதாவினைப் பார்த்து உள்நோக்கம் கொண்டது என்று அவர்கள் சொன்னதில் நான் புரிந்துக்கொண்ட அளவிலே அவருடைய எதிர்ப்பிலே உள்நோக்கம் இருக்கின்றது என்றுதான் நான்கருதுகிறேன். அவர்கள் ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோது ஆசிரியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டமுன்வடிவுகளைக் கொண்டு வந்தவர்கள் இந்த சட்டமுன்வடிவினை எதிர்ப்பதின் உள்நோக்கம் என்ன என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மைனாரிட்டியினருக்கு அரசியல் சட்டத்திலே உரிமை வழங்கப் பட்டிருக்கின்றது. அந்த உரிமைகளை வழங்கக்கூடாது என்று நான் நிச்சயமாக இங்கே சொல்லப்போவதில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினருக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளை வைத்து வேறு சில மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினரின் உரிமைகளைப் பறித்துவிடக்கூடாது என்பதை மட்டும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

முஸ்லீம் சமுதாயத்தினர் நடத்துகின்ற கல்வி நிலையங்களானாலும் கிறிஸ்துவர்கள் நடத்துகின்ற கல்வி நிலையங்களானாலும், அல்லது வேறு மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினர் நடத்துகின்ற கல்வி நிலையங்களானாலும் அந்த நிலையங்களில் வேலை செய்கின்ற ஆசிரியர்கள், ஆசிரியைகள் அதேச் சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களாக பலபேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பழிவாங்கப் பட்டார்கள். 28 ஆண்டுகளாக பணிபுரிந்து வந்த ஆசிரியையை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அரசுக்கு அதிலே தலையிட அதிகாரமில்லை. கோர்ட்டுக்குப் போனால், அங்கே அவர்கள் சொல்கிறார்கள்--அரசியல் சட்டதிலே பாதுகாப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது, நாங்கள் தலையிட முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் என்ன செய்யவேண்டுமென்று எதிரிக்கட்சிகள் விரும்புகின்றன என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

அடுத்து பேசிய இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய ஹாஜா ஷெரிப் அவர்கள் சொன்னார்கள்--இந்த மசோதா பழிவாங்கும் படலத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட்டுத் தர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியைப் பற்றிப் பேசினார்கள். எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியை நடத்துகின்ற மதிப்பிற்குரிய பஷீர் அகமது சையத் அவர்கள் இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டது காங்கிரஸ் ஆட்சியில்தான் என்பதை நினைவுகூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே, தனி அலுவலர் நியமனத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே அதைப்பற்றி மசோதாவிலேயே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நிர்வாகத்தை ஏதோ திடீரென்று எடுத்துக்கொள்ளப் போவதில்லை. இதற்காக கல்வி இயக்குநராக மிருந்து ரிப்போர்ட் பெறப்பட்டு, அங்கே சட்டத்திற்கு புறம்பாக நடந்திருக்கிறார்கள், நிர்வாகத்தில் முறைகேடுகள் இருக்கின்றனவா நிர்வாகத்தில் வேறு குறைபாடுகள் இருக்கின்றனவா என்பதை ஆராய்ந்த பிறகு, தனி அலுவலர்களை நியமிக்கப் போகிறோம். அது மட்டுமல்ல அந்த தனி அலுவலர் நியமிப்பதை, அது மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷனாக இருக்குமானால், அந்த மைனாரிட்டி சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவரை நியமிக்கப்போகிறோம் என்பதை அரசாங்கம் சொல்லியிருப்பதை மறந்து விடக்கூடாது. இதை மதிப்பிற்குரிய ஹாஜா ஷெரிப் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகளைப் பறிக்கக்கூடிய எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை. அது மட்டுமல்ல, அரசாங்கம் கல்வி நிலையத்தை

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

எடுத்துக்கொள்வது லாப நோக்கத்திற்காக அல்ல. அதனால் அரசாங்கத்திற்கு நன்மையும் கிடையாது. ஏற்கனவே அரசுக்கு இருக்கின்ற தொல்லைகளோடு இது அதிகமாகும். அரசு இதை எடுத்துக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை, முகாந்திர மில்லை என்ற நிலையில்தான் அரசாங்கம் ஒரு கல்வி நிலையத்தை மேற்கொள்ளுகிறது.

இந்த ஆண்டு வேலூரில் ஒரு கல்லூரியை அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது வேறு வழியில்லாமல், மூடிவிடக்கூடிய நிலைமை அங்கே வந்த பிறகுதான், கல்லூரி நிர்வாகத்திற்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இடையே தகராறு மூண்டு, முற்றிய பிறகுதான் அரசு தலையிடுகிறது. அதுவும், 'அஸ் எ லாஸ்ட் ரிசார்ட்'-ஆகத் தான் இந்த அரசு தலையிடுகிறதே தவிர, அந்தக் கல்லூரியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கம் இந்த அரசுக்கு நிச்சயமாக இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே மைனாரிட்டி கல்விக் கூடங்களில் எவ்வளவோ தவறுகள் நடக்கின்றது என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னார்கள். அதையே நான் திரும்பச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இந்த தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் தவறுகள் நடந்து, அது இந்து நிறுவனமாக இருந்தால், அரசாங்கம் தலையிட முடிகிறது. ஆனால், அதுவே கிறிஸ்துவ அல்லது முஸ்லீம் கல்வி நிறுவனமாக இருந்தால், அரசாங்கம் தலையிட உரிமையில்லை. இதனால் என்ன நடைபெறுகிறதென்றால், இந்துக்கள் நடத்தக்கூடிய கல்வி நிலையங்களிலுமே கரஸ் பாண்டென்டாக ஒரு முஸ்லீமையோ அல்லது ஒரு கிறிஸ்துவரையோ நியமனம் செய்கின்ற ஏற்பாடு நடைபெற்று வருகிறது. இதற்கு என்ன காரணம்? இப்படிப்பட்ட கல்விக்கூடங்களில் கிறிஸ்துவரையோ அல்லது முஸ்லீமையோ நியமித்து விட்டால், அந்த கல்விக்கூடத்திற்கு முழு பாதுகாப்பு கிடைத்துவிடுகிறது. அரசாங்கம் தலையிட முடியாது. எனவே, இந்த மசோதா எந்தச் சூழ்நிலையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதை நிச்சயமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், பெரியகுளத்தில் நடைபெற இருக்கும் உப தேர்தலை மனதிலே வைத்து, இதை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன் என்று மாண்புமிகு வி.கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். தனியார் கல்லூரியின் நிர்வாகத்தில் தவறுகள் நேரும்போது, அதிலே அரசாங்கம் தலையிட வேண்டுமென்று நாம் அனைவரும் வற்புறுத்த வேண்டும். ஆனால், அதே நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை இயற்றியபிறகு ஆசிரியர்கள் தவறு செய்தால்,

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்] [1982 செப்டம்பர் 7]

அதையும் அரசாங்கம் ஜாக்கிரதையாக பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தங்கள் குறைகளை அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தி, ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கு ஆசிரியர்களில் சில பகுதியினர் போராட்டத்தில் இறங்கினால், அதையும் அரசாங்கம் ஜாக்கிரதையாக கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் தங்கள் குறைகளைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக, சங்கங்கள் மூலமாக அமைச்சரை அணுகுவதில் தவறில்லை. ஆனால் அந்தச் சங்கங்கள் தொழிற் சங்கங்களாக மாறிவிடக் கூடாது. ஸ்டிரைக் செய்வது, ஊர்வலம், உண்ணாவிரதம், ஆர்ப்பாட்டம், மறியல் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் ஆசிரியர்கள் ஈடுபடுவதை என்னால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. இதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. மாணவ, மாணவிகளை தங்களோடு சேர்த்துக் கொண்டு நடவடிக்கைகளில் இறங்குவது மோசமான சூழ்நிலைமையை உருவாக்கும் அண்மையில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதை கண்டித்துப் பேசியதை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். ஆசிரியர்களிடத்திலே முழு நம்பிக்கைக் கொண்ட அவர்கள், ஆசிரியர்களின் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருப்பது மிகவும் நல்லதென்று கருதுகிறேன். அரசே எல்லா அதிகாரத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. அதிலும், கட்டியாக இருக்கக்கூடிய அம்சம் அரசு தனக்கிருக்கிற அதிகாரத்தைக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. 10 ஆண்டுகளுக்கு அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றிருந்தாலும், அதை 6 ஆண்டுகளாக குறைத்துக் கொண்டிருப்பது போதுமான அதிகாரமே போதும் என்பதைத்தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது; அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிற இந்த மசோதாவை ஆதரித்து அமர்கிறேன். நன்றி.

*திரு. பொ. விஜயராகவன்: மாண்புமிக் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிக் கல்வித்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற தமிழ்நாடு 1982-ஆம் ஆண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்குமுறை) மற்றும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்குமுறை) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை ஜனதா கட்சியின் சார்பில் ஆதரித்து ஒரு சிலவற்றை பேச நான் முன்வருகிறேன். இந்த மசோதாவை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த மசோதாவை மைனாரிட்டிகளுக்கு எதிராக ஏவி விடப்பட்ட ஒரு பிரயோகம் என்று சொல்வது இந்த மசோதாவினுடைய கருத்துக்களை திசை திருப்பிவிடும் ஒரு முயற்சி ஆகும். இந்த மசோதாவை பொறுத்தவரையில் மைனாரிட்டியாக இருந்தாலும் மெஜாரிட்டியாக இருந்தாலும் 2 பேருக்கும் இது பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். எல்லோருக்கும் சமமாக இருக்கும் சட்டமாக இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்திலே பேசுகின்றபோது

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

தனியார் கல்லூரிகள், தனியார் பள்ளிகள் ஒட்டுமொத்தமாக தனியார்களுக்குச் சொந்தமாக இருப்பவை அல்ல என்பதை வலியுறுத்தி பேசினார்கள். யூனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் அல்லது கவர்ன்மெண்டிடம் இருந்து பெறக்கூடிய மானியத்தின் உதவியால் அங்கே நூலகங்கள் அமைகின்றன, அங்கே லெபாரட்டரிகள் அமைகின்றன, அங்கே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் வழங்கப்படுகின்றன. சர்க்காராலோ அல்லது சர்க்காருடைய ஏஜென்ஸி மூலமாகவோ பெறப்படுகின்ற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு தனியார் நிறுவனங்கள் பல்வேறு தவறுகளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா எல்லா மைனாரிட்டி ஸ்தாபனங்களுக்கும் எதிராக பிறப்பிக்கப்பட்ட போர் அல்ல. எஸ்.ஐ.ஈ.டி. நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த நிர்வாகம் கடந்த பல ஆண்டுகளாகவே முரண்பட்ட கொள்கையை கடைபிடித்து வந்ததை இந்த நாடு மறந்து இருக்க முடியாது. 1971-ஆம் ஆண்டு கிராவிட் முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இருந்தபோது பி.யு.சி.க்கு இலவசமாக கல்வி திட்டம் கொண்டுவந்த போது மாணவர்களிடமிருந்து பீஸ் வசூலித்ததை இந்த நாடு மறந்து இருக்க முடியாது. இது பேரூன்று தொடர்ந்து தவறுகளை இழைத்துக் கொண்டிருக்கிற அந்த நிறுவனங்களை விட்டு வைத்து இருப்பது நியாயம் அல்ல. மைனாரிட்டி நிறுவனம் அல்லது மெஜாரிட்டி நிறுவனமாக இருந்தாலும் கூட அவ்வாறு செய்கின்றபோது அதைத்தட்டிக் கேட்பதற்கு இந்த சட்டத்திலே வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

பூம்புகார் பேரவை கல்லூரி இந்து அறநிலையத் துறையின் கீழ் வருகிற நிர்வாகத்தை உடையது ஆகும். அப்படி இருந்தாலும் கூட அந்த நிர்வாகம் சரிவர நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அங்கே உள்ள ஆசிரியர்களும், மற்றவர்களும் பழி வாங்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. மாணவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய அடிப்படை வசதிகளைக் கூட செய்து கொடுக்க முடியாத அளவுக்கு கல்லூரியின் நிர்வாகம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தவறுகளை போக்குவதற்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நிர்வாகத்தைத் திருத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுகிறது. ஆகவே உடனடியாக இதைச் செய்வதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும். மைனாரிட்டி மெஜாரிட்டி என்று வேறுபடுத்திப் பார்ப்பது இதை திசை திருப்பி விடுகின்ற செயலாகும். இதிலே மைனாரிட்டி, மெஜாரிட்டி என்பதற்கு இடம் இல்லை. மைனாரிட்டிகளுடைய ரைட்ஸ் என்ற பெயரால் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமைகளை தவறாக யாரோ சில நிர்வாகங்கள் பயன்படுத்துவதாக இருந்தால் அதை தட்டி கேட்பதற்கு சட்டத்தில் வாய்ப்பு இல்லாமல் போனால், இந்த நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கை எப்படி நிலை நாட்ட முடியும் என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன். தனியார் கல்வி நிலையங்களை அதிலும் குறிப்பாக மைனாரிட்டி

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1982 செப்டம்பர் 7]

கல்வி நிறுவனங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதற்கான நிலைமைகளை இந்த சட்டம் உருவாக்குகிறது என்று சொன்னார்கள். அது எங்கே இந்த சட்டத்திலே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. தனியாருடைய கல்வி நிறுவனங்களை மைனாரிட்டி வர்க்கத்தினுடைய கல்வி நிறுவனங்களை எடுத்து கொள்கிற நிலையில் இந்த சட்டம் இல்லை. அவைகளிலே தவறான போக்குகள் இருக்குமானால் அதை திருத்துவதற்கும் அந்த நிர்வாகத்தை செம்மைப் படுத்துவதற்கும் தான் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இல்லை. ஆகவே தவறான எண்ணத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு விட்டதா என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன். இந்தச் சட்டமுன் வடிவத்தில் பல்வேறு காரியங்களைப் பற்றி சொல்லியிருந்தாலும் அதை திருத்துவதற்காக தனி அலுவலர்களை போட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனி அலுவலர்களை பரிசீலித்து அப்பாயிண்டு செய்தாலுங்கூட தனியாக ஒரு குழுவை போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனி அலுவலர்கள் நிர்வாகத்தை செம்மையாக நடத்துகிறார்களா என்பதை கண்காணிக்கவும், தனி மனிதனுடைய விருப்பு, வெறுப்புகளுக்கு இடம் தராமல் நிர்வாகத்தை நடத்தவும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

(பிற்பகல் 1.20)

ஒரு குழு என்ற முறையிலே அமைத்து அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் அல்லாத ஊழியர்கள், அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் இவர்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து—நிர்வாகம் செம்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அந்த ஸ்தாபனங்கள் நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டும், என்பதை அடிப்படையாக வைத்து அந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கமே கொண்டுவர வேண்டும். இன்றைக்குள்ள சூழ்நிலையில் தமிழகம் முழுவதையும் பார்த்தால் தனியார் துறையில் புதிதாகக் கல்லூரிகள் தொடங்கப்படமுடியாத நிலையில், அரசாங்கத் துறையிலும் கல்லூரிகள் புதிதாகத் தொடங்கப்பட அனுமதி தரப்பட மாட்டாது என்று அரசு கொள்கை ரீதியாக அறிவித்திருக்கின்ற நிலையில் சிக்கல் உள்ள நிர்வாகங்களை செம்மைப்படுத்த வழிவகை காணவேண்டும். தவறான போக்கில் செல்கிற, அதன் மூலம் வகுப்புகளை நிறுத்திக்கொண்டே போகிற போக்கை அனுமதித்தால் கல்வி கற்க விரும்புகின்ற மாணவர்கள் எங்கே போய் நிற்பார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதுவும் எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில் படிப்படியாகத் திட்டமிட்டே மாணவர்களைச் சேர்க்கிறபோதே எண்ணிக்கையைக் குறைத்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு நிறுத்தியும் விட்டிருக்கிறார்கள். சென்னை மாநகரத்திலே மேல் படிப்பு படிப்பதற்கு கல்லூரிகள் ஏராளமாக இருந்தாலும் இங்கே உள்ள இட நெருக்கடிவேறு எந்த

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

இடத்திலும் கிடையாது என்ற நிலையில் மாணவர்களின் கல்விக்குப் போதுமான பாதுகாப்பைத் தரவேண்டிய கட்டாயத்தில் நாம் இருக்கிறோம். இதையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு முன்னாலேயே கொண்டு வந்திருக்க வேண்டிய சட்டத்தை 'பெட்டர் லேட் தேன் நெவர்' என்று சொல்வார்கள், காலம் கடந்து கொண்டு வந்தாலும் கூட இது நல்ல மசோதா இதைச் செய்வதில் எந்தவித தயக்கமும் சணக்கமும் இருக்கக்கூடாது. பூப்புகார் பேரவைக் கல்லூரி, அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் கல்லூரி, எஸ்.ஐ.ஈ.டி. கல்லூரி இதுபோன்ற கல்லூரிகளில் பழி வாங்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சனைகளை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும், அவர்கள் பட்டினிப் பட்டாளமாய் தெருவிலே நிற்கிற அளவுக்கு இல்லாமல் அரசாங்கம் உடனடியாக பரிகாரம் காண வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையின் முன்னாலே ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்குமுறை) சட்டத்தையும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்குமுறை) சட்டத்தையும் மேலும் திருத்துவதற்கான சட்டமுன்வடிவின்மீது நல்ல கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெளியிட்டதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசப்பட்ட பல்வேறு கருத்துக்களுக்கு என்னுடைய கருத்தை எடுத்துவைப்பதற்கு முன்னாலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மைனாரிட்டி வகுப்பினர் நடத்துகின்ற கல்லூரிகள், பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் அல்லாதோர் ஆகியவர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இதைப்பற்றிய கருத்துக்களைச் சொல்கிறபோது ஏன் அவர்களிடத்திலே பேசி ஒரு முடிவு காணவில்லை, அப்படிக்காண்பதற்குப் பதிலாக அரசு இப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு வந்தது என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பினார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்றக் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கும் ஆசிரியர்கள் அல்லாதோருக்கும் கிடைத்து வருகின்ற வாய்ப்புகள் மைனாரிட்டி வகுப்பினர் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கும் ஆசிரியர்கள் அல்லாதோர்களுக்கும் இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மைனாரிட்டி மக்களாலே நடத்தப் படுகிற தொழிற்சாலைகள், நிறுவனங்கள் இதுபோன்றவற்றில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கிற பாதுகாப்பு

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1932 செப்டம்பர் 7]

கூட, அவர்கள் அனுபவிக்கிற பல பாதுகாப்புகள் கூட இந்தக் கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு கிடையாது. இன்றைக்கு இந்தியாவிலே ஒரு வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற, ஒரு தொழில் செய்து கொண்டிருக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைத்துக் கொண்டு வருகிற பாதுகாப்பு மைனாரிட்டியினரால் நடத்தப்படுகிற கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியை, ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை என்பது நம் எல்லோருக்குமே ஒரு சவாலாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஆகவே அந்த குறிப்பிட்ட பாதுகாப்பிற்காகத் தான் இந்த மசோதாவை, திருத்தத்தை நாம் கொண்டு வருகிறோமே தவிர, மற்றவர்களுக்கெல்லாம் உரிமைகளை வாரி வாரி வழங்கி விட்டு, ஏதோ மைனாரிட்டி மக்களாலே நடத்தப்படுகிற கல்வி நிறுவனங்களை மட்டுமே கையிலே எடுத்துக் கொண்டு இந்த மசோதா வருவதாக தவறுதலாகக் கூட தயவுசெய்து நீங்கள் நினைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற எல்லாத் துறைகளிலும், எல்லாப் பிரிவுகளிலும் மெஜாரிட்டி மக்களாலே நடத்தப்படுகிற கல்லூரிகளில் கிடைத்து வருகிற பாதுகாப்பு இந்த குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களில் இல்லை என்பதை நாம் பார்த்து, அதை ஆராய்ந்து அதற்கு அந்த பாதுகாப்பைத் தரவேண்டுமென்று கருதித் தான் இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

ஒரு தொழில் செய்கின்ற ஒருவர், ஒரு பணி செய்கின்ற ஒருவர் தன்னுடைய உரிமைகளை கெஞ்சி கேட்கிற நிலைமை இருக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரும் கருத மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே சட்டப் பூர்வமான உரிமையை, சட்டப்பூர்வமான பாதுகாப்பை தர வேண்டுமென்று அரசு கருதி ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கிற போது அதற்கு உள்நோக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்வது என்பது ஆச்சரியத்திற்குரிய ஒன்று என்றே நான் கருதுகிறேன். அப்படி தயவுசெய்து யாரும் நினைக்க வேண்டாம். இது சமுதாய நலனை மிக முக்கியமாகக் கொண்டு மற்றவற்றைப் பற்றி கவலைப்படாமல் எடுக்கப்பட்டிருப்பது, ஒரு சிறந்த முடிவாகும். பெரியகுளத்திலே தேர்தல் வருகிறது, நாங்களும் தான் அங்கே போட்டியிடுகிறோம். அதற்காக நாங்கள் சமுதாய நலனை மறந்து விட்டு செல்கிற அந்த நிலைக்குச் செல்லவில்லை என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THIRU K.S.G. HAJA SHAREEF: On a point of information. May I know from the Hon'ble Minister for Education whether the Government had called both the parties as one together or separately and tried to effect compromise as far as possible?

1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, அதற்கு நான் வருகிறேன். இப்போது பெரியகுளத்திலே நடைபெறுகிற தேர்தலுக்காக என்று கருத்துக்களை தயவுசெய்து யாரும் வெளியிட வேண்டாம். இன்னும் சொல்லப்போனால் கோவை மேற்கு தொகுதியில் மூன்று முறை வெற்றி பெற்றிருக்கிறேன் என்றால் அதில் நான் பெற்ற பெரும்பாலான ஓட்டுக்கள் சிறுபான்மை இனத்தை சேர்ந்தவர்களுடையது தான். இதிலே இன்னும் சொல்லப்போனால் அந்தத் தொகுதியே சிறுபான்மையினர் தொகுதியாகத் தான் இருக்கமுடியுமே தவிர தமிழ் பேசுகிற தமிழர்கள் அங்கே மைனாரிட்டிகளாகத் தான் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே பெரும்பான்மை மைனாரிட்டிகள் அடங்கிய தொகுதியிலே இருந்து தான் நான் வந்திருக்கிறேன். ஆகவே அவர்களைப் பற்றிய அக்கறை, அவர்களைப் பற்றி நல்ல காரியங்களை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் இங்கே யாருக்கு இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லோரையும் விட ஒரு படி மேலாக எனக்கிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்ல வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே மைனாரிட்டி மக்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாப்பதில் நாங்கள் யாருக்கும் சளைத்தவர்கள் அல்ல, இந்த அரசும் யாருக்கும் சளைத்தது அல்ல.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாஜாசெரீப் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள், பேசிப் பார்த்தீர்களா என்று; பேசிப் பார்க்கவில்லை என்று யார் சொன்னது? காலில் விழுவதைத் தவிர பாக்கி எல்லா முயற்சிகளையும் நாங்கள் மேற்கொண்டாகி விட்டது. வைஸ்-சான்கிலர் மூலமாக, டைரக்டர் மூலமாக, கவர்னர் மூலமாக, எனக்குத் தெரிந்த நண்பர்கள் மூலமாக பேசிப் பார்த்தாகி விட்டது. இன்றைக்கு அவர்கள் ஏன் பேச வருகிறார்கள் என்றால் இந்த மசோதாவை தடுக்க வேண்டுமென்கிற தவறான நோக்கத்தோடு வருகிறார்களே தவிர, வேறு எந்த நோக்கத்தோடு வருகிறார்கள்? இன்றைக்குப் பேச வேண்டுமென்று சொல்கின்றவர்கள் அன்றைக்கு எங்கே போனார்கள்? இன்றைக்கு பேசி முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று நியாயம் பேசுகின்றவர்கள் அந்தப் போராட்டம் நடைபெறுகின்ற நேரத்திலே வகுப்புகளை மூடி, மாணவிகள் இடம் கிடைக்காமல் இருந்த நேரத்திலே எங்கே போனார்கள்? அப்போது அவர்களுக்கு புத்தி சொல்லி அவர்களை கூட்டி பேசியிருந்தால் இந்த இரசு அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லுமே தவிர நிச்சயமாக தவறாக கருதாது. ஆக அன்றைக்கு வராதவர்கள் மசோதா வருகிறது என்ற உடனே எங்கேயிருந்து வருகிறார்கள். இதிலே நியாயம் எப்படி இப்போது மட்டும் தென்படுகிறது? நான் இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே இந்திரா காங்கிரசிற்கு பொறுப்பில்லை என்று யாரும் நினைக்கக் கூடாது. அந்த பெட்டிஷன் ஆசிரியர்கள் மூலமாக மதிப்பிற்குரிய இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு போய், அது அங்கேயிருந்து உள்துறைக்கு வந்து அவர்கள் எங்களை என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு அந்த பெட்டிஷன் வந்திருக்கிறது.

[1982 செப்டம்பர் 7]

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: இன்றைக்கு இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்றால், இது ஏதோ இங்கே இருக்கிற செக்கரட்டேரியட்டிலே உருவான மசோதா அல்ல. அங்கே கல்வித் துறை, சட்டத் துறை, உள் துறை ஆகியவைகளை எல்லாம் பரிசீலித்து, எங்களுடைய கருத்துக்களோடு, தங்களுடைய கருத்துக்களை ஒருமித்து அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு 'செக்கரன்ட் சப்ஜக்ட்' என்கிற முறையில் இன்றைக்கு இந்த மசோதா இங்கே வந்திருக்கிறது. ஏனென்றால், இந்திரா காங்கிரசினுடைய மேலிடத்தின் ஆதரவோடு வந்திருப்பதாக நான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். திரு. ஹாஜா சேரீப் அவர்களுடைய கருத்து அதற்கு மாறுபாடாக இருக்கிறது என்றால் அதைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டிய, பதில் சொல்ல வேண்டிய கடமை அந்தக் கட்சிக்குத் தான் இருக்கிறதே தவிர, நான் இப்பொழுது அதற்கு மேல் பேச விரும்பவில்லை.

திரு. ப. நெடுமோறன்: மாண்புமிகு ஹாஜா சேரீப் அவர்கள் பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு முன்னால், அவர்கள் தங்களுக்குள்ள செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, இன்றைக்கு சஸ்பென்ஷன் ஆகியுள்ள ஆசிரியர்களின் சஸ்பென்ஷன் உத்தரவை ரத்து செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

THIRU K.S.G. HAJASHAREEF: Sir, let me make my position very very clear. I have not taken brief from the Management nor have I taken the brief from the alleged people who are being oppressed or suppressed. As a public man, I spoke to the Hon. Minister three or four weeks ago and asked whether can't you interfere and speak freely to the management. Even now I will not plead for the management, if they are wrong. I only said that it is a Minority Institution and that he should be very careful because the Minority institutions are given safeguard. If the Hon. Minister says that the concurrence had come from the Centre, then it is not my concern to indulge in it.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அண்ணாமலை யுனிவर्सிட்டியைப் பற்றி அதிகமாகக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல எஸ்.ஐ.இ.டி.யின்

1982 செப்டம்பர் 7] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

மீது மட்டும் இப்படி நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அரசாங்கம் அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்யின் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறியிருப்பாரானால் நான் உள்ளபடியே மகிழ்ந்திருப்பேன், பாராட்டியிருப்பேன். அதற்கு மாறாக, அண்ணாமலை யுனிவர்சிட்யின் மீது எடுக்காததைப் போல், எஸ்.ஐ.இ.டி. மீது எடுக்கவேண்டாம் என்று சொல்வதே விநோதமானது மட்டும் அல்ல, அவர்களுடைய அடிப்படையே நாட்டுமக்களுக்குச் சந்தேகத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றை நான் இங்கே தெளிவுபடுத்தியாக வேண்டும். ஏதோ நடந்துவிட்டது. ஏன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வரவில்லை? இராமசாமி, குப்புசாமி என்று அவர்களுக்குத் தெரிந்த பெயர்களை, அறிமுகமான பெயர்களை, பழக்கமான பெயர்களை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், எதுவும் நடக்க வில்லை. நாங்கள் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே செனட் உறுப்பினர்களுக்கும் சிண்டிகேட் உறுப்பினர்களும் இரண்டு டெர்ம்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்ற ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தபொழுது இதே காரியத்தை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே செய்வீர்களா? செய்ய மாட்டீர்கள் ஏன் தெரியுமா? ஏதோ நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாங்கள் மறுபடியும் திருத்தத்தை இந்த மாமன்றத்திலே கொண்டு வந்தபொழுது அவர்கள் அதற்கு மேல் பேச முடிய வில்லை. தங்கள் கருத்தை அதற்குமேல் அவர்களாலே எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. நான் இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு வந்த ஒரு நிறுவனம் அல்ல. நீங்கள் 7 ஆண்டுக்காலம் கோலோச்சிய காலத்திலேயே அந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் அந்தத் தனி நபர் கையிலே தான் இருந்து வந்தது. இன்றைக்கு என்ன, என்ன குறைபாடுகளை அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின்மீது சொல்ல முடியுமோ, அத்தனை குறைபாடுகளும் அதற்கு மேலும் அன்றைக்கும் நடந்து கொண்டிருந்தன. இன்றைக்கு நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு ஒரு திருத்தம், இரண்டு திருத்தம் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். முழுமையையும் திருத்து வதற்கான முயற்சிகளை நாங்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த நிர்வாகத்தை அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சரிப்படுத்தியே தீருவோம் என்கிற வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றியே தீருவோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருக்கிற சங்கடமான நிலைமைகள் எல்லாம், எனத்தந்திய அண்ணா தி.மு.க. கொண்டு வராத நேரத்தில் ஏதோ நடந்து விட்டது என்று சொல்லிய நம்--அந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகு, அந்தக்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

குற்றச்சாட்டுக்களிலிருந்து அவர்கள் விடுபட்டு விட்டார்கள். 7 ஆண்டுக்காலம் எதையுமே செய்யாத நாம், அந்தக் குற்றச் சாட்டுக்களுக்கு நம்மை ஆட்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்கிற உணர்வு, எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். மக்கள் அதைச் சந்தேகிக்கிறார்கள். ஏன் 7 ஆண்டுக்காலம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை? 7 ஆண்டுக்காலம் உங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இருந்த சம்பந்தம் என்ன? உறவு என்ன? எங்கள் மீது குற்றம் சாட்டுகிற நீங்கள், இந்தக் குற்றச் சாட்டுகளுக்கு இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும் என்றைக்காவது பதில் சொல்லியே தீரவேண்டும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு பேசுகின்றார்கள். இந்த இரண்டு வருஷ காலமாக எஸ்.ஐ.டி. கல்லூரி தகராறு இருந்தும் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, இன்றைக்கு ஏன் எடுக்கிறீர்கள்? இரண்டு வருஷமாக இந்த எஸ்.ஐ.டி. கல்லூரி தகராறு இருந்தும் இன்றைக்கு ஏன் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்? இதை ஏன் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் கொண்டு வரவில்லை? அதற்கு நாங்கள் நோக்கம் சுற்பிச்சுக் கூடாதா? அதைப்போல அண்ணாமலை யுனிவர்டிடியிலே பட்டப் படிப்பை மூடுதாம் என்று சொன்ன சமயத்திலே அசாங்கம் மூடக்கூடாது என்று சொல்லிற்றா? இப்பொழுது சொல்கிறீர்கள், காலேஜ் ஆரம்பிக்கிறேன் என்று முடிவெடுத்தபிறகு, அமென்மென்ட் கொண்டு வந்த பிறகு எங்களுடைய கொள்கையும், நோக்கமும் அதுதான் என்று. போன வருஷம் படிக்க இடமில்லாமல் போய்விட்ட நிலையில் ஆல்டர்நேட்டிவ் அரேன்ஜ்மென்ட் முடியும் வரையாவது நீங்கள் சொல்லிக்கொடுங்கள் என்று அண்ணாமலை யுனிவர்டிடியிடம் சொன்னீர்களா? ஒரு வருஷம் பூராவும் ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்கள் படிக்காமல் இருந்தார்களே அதற்கு என்ன காரணம்? ஒரு வருஷமாக நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்ததற்கு மூலக் காரணம் என்ன? இதற்குக் க எம். ஏ. இராமசு மியிடத்தில் நீங்கள் என்ன பேசினீர்கள் என்பதை நீங்கள்தான் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நாங்கள் எங்கள் மீது கூறப்படுகின்ற புகார்களை, குற்றச்சாட்டுக்களை இல்லை என்று நிரூபித்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் ஏழாண்டுக் காலமாக நீங்கள் செய்யாமல் இருந்ததற்கு அந்தக் குற்றச் சாட்டுக்களின் அடிப்படையிலே நீங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்ற ஒரு குற்றச் சாட்டை நான் இப்பொழுது சுமத்துகிறேன். உங்களைப் பற்றி நாடு அறியும். நீங்கள் எது எதில் என்னென்ன செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நாடு அறியும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: எல்லோரைப் பற்றியும் நாடு அறியும். நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நாடு அறியும்.

1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றிச் சொல்லி எங்கள் மீது குறிப்பாக ஒரு தவறான கருத்தைச் சொன்னதால் தான் சொல்ல வேண்டி வந்ததே தவிர, இதுவரைக்கும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பற்றியோ, அந்த உறுப்பினர்களைப் பற்றியோ ஒரு தவறான கருத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு என்றைக்கும் நான் பேசவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த மசோதாவிற்கும் அவர்களுடைய ஆதரவும் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பித்தான் பேசி வந்திருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் பேசப் பொழுதி ஐந்தாறு தடவை ஒரு ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டை ஆதாரமற்ற புரரை எடுத்துச் சொல்லிச் சொல்லி அவர்களே மகிழ்ந்து கொள்வது என்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. அப்படிப்பட்ட என்ன விவாதங்களுக்கு இடம் தர வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்காள்: மாண்புமிகு பன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, நான் அமைச்சரவர்கள் மேலும் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறேன். எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரியினுடைய நிர்வாகம் தவறான போக்கிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி அரசாங்கம் ஒரு வழக்கைத் தொடுத்திருக்கிறது. எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரி பட்டப் படிப்பு முதலாண்டு மாணவர்களுக்கு அட்மிஷன் கொடுக்கவில்லை என்பதை மையமாக வைத்து அந்த வழக்கு. ஆனால் அதே நேரத்தில் இதே காரியத்தை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் செய்திருக்கிறது. அரசாங்கம் வழக்கு போட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. மாணவர்கள்தான் வழக்கு போட்டார்கள். நீதிமன்றத்திலே ஸ்டே கொடுக்கப் பட்டது. இப்பொழுது நிர்வாகம் மீண்டும் போய் ஸ்டேயை வெக்கேட் செய்து விட்டது. ஆகவே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய நிலைமை என்னவென்று கேட்டால் அவர்கள் எந்த முடிவைக் கொண்டு வந்தார்களோ-பட்டப் படிப்பிலே முதலாண்டு மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில்லை என்ற அந்த முடிவில் அவர்களை யாரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாதபடி இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுகுறித்து நீங்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக நீங்கள் என்ன காரியம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்றால் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, பல்கலைக் கழகச் சட்ட விதிகளின்படி பத்து மைல் ரேடியஸுக்குள்ளே வேறு கல்லூரி இருக்கக்கூடாது என்றிருக்கின்ற அதை மாற்றி, இருக்கலாம் என்று சொல்லி, அருமை நண்பர், உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, சிதம்பரத்திலே இரண்டு கல்லூரிகளை அமைத்திருக்கிறீர்கள். அந்தச் சிதம்பர ரகசியம் என்ன என்பதுதான் கேள்வி.

[1982 செப்டம்பர் 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் வர்களே, அந்த சிதம்பர ரகசியம் பற்றி நான் சொல்லிவிடுகிறேன். சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்ட வகுப்பிலே ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு, விடுதியிலேயும் வகுப்பிலேயும் எண்ணிக்கையை அதிகமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலமாக ஒரு ஒழுங்கீனம் ஏற்பட்டு, அந்தப் பல்கலைக் கழகமே சரியாக இயங்காத முறையில் மாணவர்கள் வன்முறையிலே ஈடுபட்டு வந்தார்கள். அதிலே இன்னொன்றை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பல்கலைக் கழகத்திலே பட்டப் படிப்பு இருப்பது என்பது சரியல்ல, பட்ட மேற்படிப்பு இருக்கலாம்; ஆராய்ச்சிப் பிரிவு இருக்கலாம் என்ற அடிப்படையில் பட்டப் படிப்பு இருக்கக் கூடாது என்ற கொள்கையை நாம் வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்-துலைமை)

ஆகவே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பட்டப் படிப்பை நிறுத்தியபொழுது இந்த அரசினுடைய சார்பில் நாங்களும் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நிலைமையிலேதான் அவர்கள் நிறுத்தினார்கள். இல்லையென்றால் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருப்போம். அப்படி நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தினாலேதான் இன்றைக்குக் கல்லூரியே துவங்குவதில்லை என்கிற முடிவை எடுத்துக்கொண்டிருந்த அரசாங்கம், இன்றைக்கு அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்குவதற்காக கல்லூரியைத் துவக்குகிறோம்.

சென்ற ஆண்டே உடனடியாக எடுக்க முடியாததற்குக் காரணம், இந்தச் சட்டச் சிக்கல் மட்டுமல்ல; அங்கே பொதுமக்கள் உடனடியாகக் குழுவை அமைத்து, விதிகளுக்கு ஏற்ப நாம் சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலையிலே உடனடியாக அவர்கள் செயல்பட முடியாமல் இருந்தது. இப்பொழுது அவர்கள் அந்தத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து, நாம் சொல்லியிருக்கின்ற நிபந்தனையையெல்லாம் பூர்த்தி செய்ததன் அடிப்படையில் இன்றைக்கு நாம் அந்தக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்கிறோம். ஆகவே, அரசு இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே பட்டப் படிப்பு இருக்கக் கூடாது என்று கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்கிறது.

(பிற்பகல் 1.40)

பல்கலைக்கழகம் ஒரு சிறந்த மேற்பட்டப் படிப்பு நிறுவனமாக வளரவேண்டும் என்பதை நாம் வரவேற்கிறோம். இன்னும் இருக்கின்ற பல்கலைக்கழகங்களிலே கூட, செய்யலாமா என்று கூட யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, வேறல்ல. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் அண்ணா யூனிவர்

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு.செ.அரங்கநாயகம்]

சிட்யிலே இன்றைக்கு பி.இ. பட்டப்படிப்பு இருக்கின்றது. அது பல்கலைக்கழகத்திலே இருக்கலாமா, அல்லது வெளியே தனியாக ஒரு கல்லூரியாக எடுத்துச் சென்று விடலாமா என்கிற ஒரு எண்ணம் அரசுக்கு அல்லது இந்த துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இடத்திலே ஒரு தனிக் கருத்தாக அந்த பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாலே பேசப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே ஒரு பல்கலைக்கழகத்திலே என்ன நடைபெற வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகின்றோமோ அந்த அளவிற்கு மாற்றங்களைச் செய்து எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பல்கலைக்கழகத்தில் தேவையான காரியங்கள் நடைபெற்றன. அந்தப்பல்கலைக் கழகத்தின் மூலமாக சமுதாயம் பல்வேறு நல்ல நன்மைகளைப் பெற்றது. என்பதை நாங்கள் பார்க்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே தான் காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

திரு.அ.ரகுமான்கான்: தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் ஏற்கனவே நிறைய கேள்விகளைக் கேட்கிறீர்கள். இப்போதுமணி 1.40 ஆகிவிட்டது. மேலும் இது கேள்வி பதில் நேரமல்ல. இப்படி ஒவ்வொரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தால் நாம் அவையை குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முடிக்க முடியாது.

திரு.அ.ரகுமான்கான்: தலைவர் அவர்களே, நான் நீண்ட நேரம் எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன். ஒரு விஷயம் கேட்டு விடுகிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே பட்டப்படிப்பிலே முதலாண்டு அட்மிஷன் இல்லாத நிலையை நாங்கள் ஏற்கவில்லை. இருக்க வேண்டும் என்பது தான் எங்கள் கொள்கை ஆனால் அங்கே பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருந்தன, ஒரு அமதியின்மை இருந்தது. ஆகையினால்தான் அங்கே நாங்கள் ஒரு அவசரச்சட்டம் கொண்டு வந்து கல்லூரிகளை உருவாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தோம் என்று சொன்னார்கள். அதைப் போலவே மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷன் ஆக இப்போது இருக்கக் கூடிய எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரியிலும் இப்படி ஒரு பிரச்சினை இருப்பதாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியது அல்ல. இங்கேயும் ஒரு கல்லூரியைத் துவங்கலாமே. அதைவிட்டு ஏன் சிறுபான்மையினருடைய நிர்வாகத்தில் உள்ள கல்லூரியை அபகரிக்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு.செ.அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே நான் பதில் சொல்ல முடியாத கேள்வியைத் தான் அவர்கள் கேட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்குப் பதில் சொல்லத் தேவை

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

யில்லை. என்று கருதுகிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டப்படிப்பு எடுக்கப்படுகிறது என்பதற்கு ஒரு விளகாத்தை நான் தந்தேன். அதையே எஸ். ஐ. இ. டி. கல்லூரிக்கும் செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் விரும்புகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதைச் செய்ய முடியாது.

அதற்கடுத்து, மைனாரிட்டி உரிமைகளின் பேரால்-மைனாரிட்டி மக்களுக்கு தரப்பட்ட உரிமைகளின் பேரால் தனி நபர்கள் அதை பயன் படுத்திக் கொண்டு சமுதாயத்திற்கு விரோதமான காரியங்களில் ஈடுபட நலனுக்குப் பாதகமான காரியங்களிலே ஈடுபடுகின்றபோது தான் பிரச்சினைகள் வருகின்றனவே தவிர, மைனாரிட்டி மக்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை அனுபவிக்கிறபோது இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை தோன்றவும் இல்லை. அரசு இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைச் சிந்திக்கவும் இல்லை.

ஆகவே மைனாரிட்டிகள் தங்களுடைய உரிமைகளை அவர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதில் நாம் எல்லோருக்கும் ஒரு ஆதரவான எண்ணம் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த உரிமைகளை தவறான முறையில் தனிப்பட்டவர்கள் பயன்படுத்துகின்றபோது தடுக்கின்ற அதிகாரம் அங்கே செயல்படுகிற அரசுக்கு இருந்து தீர வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால், ஒரு தனி நபர் ஒரு இயக்கத்திற்கு மேலே அல்லது ஒரு சமுதாயத்திற்கு மேலே ஆளுகின்ற அரசாங்கத்திற்கு மேலே அவர்கள் வந்துவருகிறார்கள், அது இரத்த கால கட்டத்திலே ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்பதையும் நான் இங்கே சொல்லி கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட தவறுகளை இத்தகைய கல்லூரிகளிலே போக்குவதற்காக, சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பை தருவதற்காகத் தான் ஒரு நல்ல எண்ணத்தோடு தான் எல்லா துறைகளிலேயும் எல்லா பகுதிகளிலேயும் எல்லோரும் அனுபவித்து வருகின்ற உரிமைகள் இந்த கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகின்ற மைனாரிட்டிபைச் சேர்ந்தவர்கள், சேராதவர்கள் ஆகியோர் ஆசிரியர் ஆசிரியரல்லாதோர் இவர்களுடைய நலன்களை முற்றிலும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தான் நல்ல எண்ணத்தோடு தான் இம் மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் இதற்கு உங்களுடைய ஆதரவை தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களுடைய மற்ற கோரிக்கைகளைப் பற்றி நாம் ஆராய்ந்து வருகின்றோம். அந்த ஆசிரியர்களின்கோரிக்கையினைப் பற்றி ஆராய்ந்து நல்ல முடிவை அரசு எடுக்கும் என்ற உறுதி மொழியினை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வேளியே பேசப்பட்டதைப் போல ஒன்றுமே செய்யாமல் இல்லை. நாம் பல்வேறு பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். சில புதிய பிரச்சினைகள் தோன்றலாம் சில பிரச்சினைகள் காலம் கடந்து கொண்டு வரலாம். ஆனால் அவைகளை எல்லாம் தீர்க்க வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு தான் இந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

1982 செப்டம்பர் 7]

[திரு.செ. அரங்கநாயகம்

இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஆசிரியர்களை ஒன்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தயவுசெய்து எந்த காரணத்தைப் பற்றியும் வேலை நிறுத்தம் என்கிற ஒரு நிலைக்கு நீங்கள் செல்லக் கூடாது. அது தொழிற்சாலைகளிலே வேலைச் செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அனுபவிக்க கிடைத்த நல்ல உரிமையாக கருதப்படலாம். மற்ற தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல உரிமையாகக் கருதப்படலாம் ஆனால் அதே உரிமைகள் ஆசிரியர் அனுபவிக்க முடியுமா என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வேறு வகைப் போராட்டங்களைப் பற்றி நாங்கள் சொல்லவில்லை. வேறு வகையில் அரசையோ அல்லது நிர்வாகத்தைப் பற்றி எதிர்த்து பேசுவதை நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் கல்லூரிகளை மூடுவதன் மூலமாக மாணவர்கள், மாணவிகளின் படிப்பை கெடுப்பதன் மூலமாக இந்தச் சமுதாயத்திற்கு நிரந்தரமான பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிற உரிமையை ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமல்ல. வேறு யாருக்குமே கிடையாது என்கிற அந்த பொதுவான நலனில் அக்கறை கொண்டு நான் இந்த வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன், தயவுசெய்து இனிமேல் எந்தப் பகுதி ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும் இன்றைக்கு இலட்சக் கணக்காக இருக்கின்ற தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் கையாளாத அந்த ஆயுதத்தை, ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கின்ற மேல்நிலைப் பள்ளி உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கையாளாத அந்த ஆயுதத்தை இந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் மட்டும் கையாள் வேண்டிய அவசியம் எப்படிவரும் என்பதுதான் நான் இப்போது கேட்கின்ற கேள்வி. அந்தத் தவறான நிலைக்கு ஆசிரியர்கள் எந்த நேரத்திலும் போக வேண்டாம். மற்றபடி உங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க உங்களுடைய நலன்களை பாதுகாக்க உங்களுடைய குறைகளைப் போக்க இந்த தமிழக அரசு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் நடைபெறுகிற அரசு கடந்த நான்கு ஆண்டு காலத்தில் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றி இருக்கிறது என்பதை நினைவுகூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டுகோள் வைக்கிறேன். அதை ஏற்று அத்தகைய முயற்சிகளில் இனிமேல் எந்தக் காரணம் கொண்டும் ஈடுபட மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இங்கே கூட எல்லாக்கட்சித் தலைவர்களும் வேறு சில கருத்துக்களிலே வேறுபாடு காட்டினாலும், ஆசிரியர்கள் நலனைப் பொறுத்தவரையில் அதைப் பற்றி பேசுகிற போது பலபேரும் ஒன்றாக பரிந்துதான் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இங்கே அங்கம் வகிக்கின்ற போது நீங்கள் நேரடியாக அந்தக் காரியங்களில் ஈடுபடவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு போடப்பட்டு இருந்தாலும் கூட அந்த வழக்குகள் திரும்ப பெறப்படும். ஆகவே

[திரு.செ.அரங்கநாயகம்]

[1982 செப்டம்பர் 7]

அவர்கள் அந்த வகையில் சமுதாயத்தினுடைய நலனை மனதில் வைத்து கல்லூரிகள் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டும். கல்லூரிகளிலே படிக்கின்ற அந்த மாணவ மாணவிகளுடைய அந்த நேரங்கள் வீணாக்கக் கூடாது. அந்த இளைஞர்கள் எதிர்கால சமுதாயமாக விளங்குகின்ற அந்த இளைஞர்கள் நமமுடைய இந்தக் காயங்களினாலே அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. பெற்றோர்கள் அதைப்பற்றி கவலைப்படுகிறார்கள். பொதுநலனில் அக்கறை கொண்டவர்கள் இதைப் பற்றி கவலைப்படுகிறார்கள், இதைப் பற்றி பல்வேறு சினிமா விலேக் கூட ஒரு காட்சி வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதையும் பார்க்க கூடிய ஒரு நிலைமை எனக்கு ஏற்பட்டது அதையெல்லாம் பார்க்கின்ற போது சமுதாயத்தில் அக்கறை கொண்ட யாரும் ஆசிரியர்கள் வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபடுவதை ஆதரிப்பதாக எனக்கு தெரியவில்லை. ஆகவே அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு, உங்களுடைய கஷ்டங்களில், நஷ்டங்களில் இந்த அரசு என்றைக்கும் பங்கு வைக்கும், அதற்காக பாடுபடும்; அதற்காக நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதை அரசின் சார்பிலே சொல்லி ஆசிரியர்களையும் நான் கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவிற்கு ஆதரவு தந்து நிறைவேற்றித் தருமாறு எல்லா உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “தமிழ்நாடு 1982ஆம் ஆண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்கு முறை) மற்றும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்கு முறை) திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்ற பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண்.36/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்,,.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 5வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1.முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் :- தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் “தமிழ்நாடு 1982ஆம் ஆண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற தனியார் பள்ளிகள் (ஒழுங்கு முறை) மற்றும் தனியார் கல்லூரிகள் (ஒழுங்கு முறை) திருத்தச் சட்டமுன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 36/1982) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்,,.

982 செப்டம்பர் 7]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 8-9-1982 காலை 9 00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.49 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ.சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்

79. தமிழ்நாடு 1940ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து உள் துறையின் 11-5-1982-ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 1146-ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [1939ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்திய சட்டம் 4/1939-133 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

80. தமிழ்நாடு 1963 ஆம் ஆண்டு சமய நிறுவனங்கள் (காப்பு முதலீடுகள், டணம் கடன் வழங்குதல் அல்லது பெறுதல் விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வணிக வரிகள் சமய அறக்கட்டளைகள் துறையின் 12-1-1982 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 394 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்டத்தின் [தமிழ்நாடு சட்டம் 22/1959) 116 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

81. தமிழ்நாடு 1968 ஆம் ஆண்டு மரம் எடுத்துச்செல்லுதல் விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து வன-மினளத் துறையின் 27-11-1981ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 1376 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு தமிழ்நாடு 1882 ஆம் ஆண்டு வனச் சட்டத்தின் [தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1882) 64 அ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

82. தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் கட்டிட விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து ஊர் வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறையின் 8-4-1982 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 528 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) 304 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].